

**UTRIP OBČINE
LUKOVICA**

Rokovnjak

**INFORMATIVNO
ZABAVNI
ČASOPIS**

Poštnina plačana pri pošti
1225 Lukovica

Letnik 4 - št. 1

Prosinec (januar) 2002

IZDAJA OBČINA LUKOVICA v nakladi 1700 izvodov.

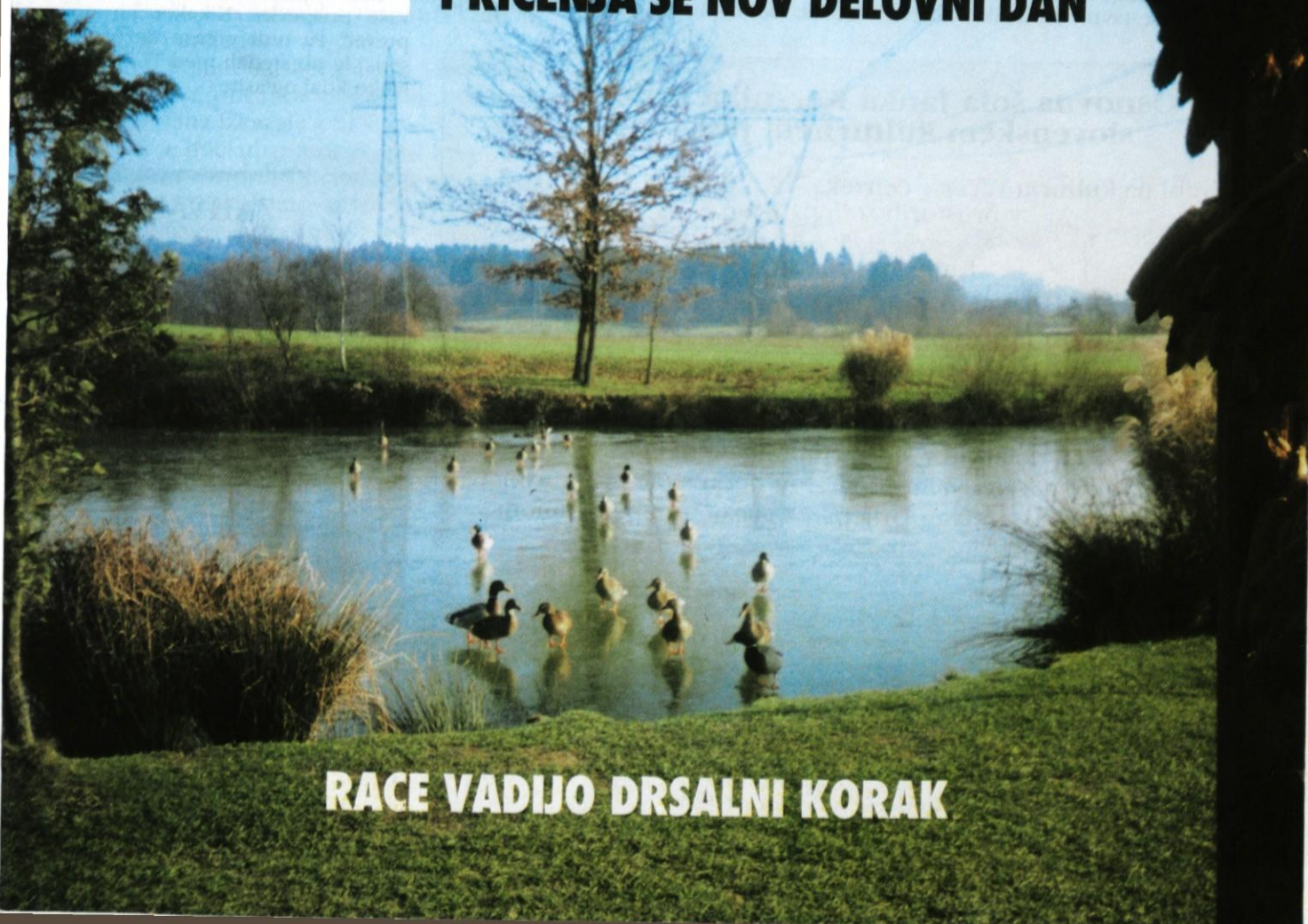
KNJIŽNICA DOMŽALE

LJUBLJANSKA

1230 DOMŽALE

**PRAZNOVANJA SO MIMO,
PRIČENJA SE NOV DELOVNI DAN**

RACE VADIJO DRNALNI KORAK

NAJ BO NOVO LEPŠE

Takšnih želja je bilo izrečenih mnogo in ob tolikih besedah dobi človek občutek, da kar nekako izgublja svojo vrednost. Pa to bi še šlo, če bi bil samo občutek. Toliko neiskrenosti, kolikor sem je doživljal in slišal ob teh praznikih, pri naša s seboj preveč bolečine, da bi si take praznike sploh še želel. Dobro je, da smo spet sredi običajnega dela.

Naš komunalni obrat pridno nabira točke in opravičuje svoj obstoj z vestno zimsko službo. Zaradi njega so ceste v naši občini neprimerno bolje vzdrževane kot v mestih, zlasti v Ljubljani.

V osnovni šoli pripravljajo proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku. Spet bodo podelili precej bralnih značk. Tokrat bodo prvič podeljene tudi bralne značke za angleško literaturo. Problem je sicer finančno pokritje slednje, vendar verjamemo, da se bo tudi to uredilo. Pustovanja letos v šoli ne bo, saj je ta dan pouka prost.

Morda bodo pa kaj zanimivega ob pustu izvedli člani skupine PREPIH. Neuradno sem izvedel, da se bodo verjetno udeležili pustovanja v Cerknici. Na ta zanimiv dogodek naj bi se odpravili kar v maskah. Kakšnih 22 sedežev je v avtobusu še prostih.

Dolgoprstnežev se očitno loteva neizmerna delovna vnema. Vse pogostejši vlomi in kraje kažejo, da nekaterim močno primanjkuje denarja za droge, ki postajajo že sestavni del vsake zabave

Uredniški odbor in člani Prepiha ob novem letu

tudi tam, kamor do sedaj preprodajalci niso prihajali. Zdravniška pomoč je v primerih iz naše doline bila še pravočasna, v sosednji dolini pa je droga že pobrala svoj davek. Kdaj bomo tudi mi stopali za krstami, ki jih bodo polnile droge, je najbrž le vprašanje časa.

Naš gospod župan me je opozoril, da premalo poudarjamo nepravilnosti, ki jih opazimo. Seveda bomo na njegovo željo v naslednjih številkah objavili nekaj več opaženih zadev. Seveda pa pričakujemo, da bo ob takih objavah prišlo tudi do

reakcije pristojnih. Do sedaj so namreč v več primerih reakcije izostale. Ob tem ponovno prosim bralce, da mi posredujete podatke o zadevah, ki bi jih bilo dobro urediti v skupno korist.

Tudi v našo dolino pride javna radijska oddaja Koncert iz naših krajev. Menda bo na sporedu sredi marca. Koga naj bi vse predstavili, lahko še predlagate, le pohiteti morate saj bo scenarij kmalu zaključen.

Rokovnjačev nabiralnik še čaka na vaše prispevke. Nikakor jih noče biti preveč. Pa tudi v času dežurstva, ki je sedaj le ob sredah med 17. in 19. uro, se lahko kdaj oglasite.

V. G.

Osnovna šola Janka Kersnika Brdo ob slovenskem kulturnem prazniku

vabi na kulturni večer v četrtek, 7. 2. 2002, ob 18.00 uri v prostorih šole na Brdu.

Kulturni program

Direktor založbe Osminka Mitja Zupančič bo predstavil likovno monografijo akademske slikarke Vere Terstenjak-Jovičič, rojene na Prevojah.

Sledil bo pogovor s slikarko, predstavitev biografskega dela in predstavitev slikarkinih likovnih del.

V povezovalnem kulturnem programu bodo sodelovali učenci šole in gosta Maja in Ivan Drlječan z glasbenim programom.

Uredniški odbor:

Člani: Maja Smrkolj, Iztok Obreza, Marta Lavrič, Marijana Grošelj, Danilo Kastelic

Lektorica:

Ivica Ogorevc

Tehnični urednik:

Božo Stupica

Glavni in odgovorni urednik: Vili Golob
Rokovnjač izhaja v nakladi 1700 izvodov, prejema ga vsa gospodinjstva na dom.

Naslov: Lukovica 46, 1225 Lukovica

www.Lukovica.si

Tisk: Kočevski tisk

ZAHVALA

Turistično olepševalno društvo Brdo - Lukovica je tudi v letu 2001 pripravilo prireditev Miklavžev večer Zajčevih melodij, v spomin na Nika in Miha Zajca, ki sta bila doma iz naše doline. TOD Brdo -

Lukovica se zahvaljuje vsem glavnim sponzorjem: Gostinskemu podjetju Trojane, Občini Lukovica, stranki SLS+SKD, Krajevni skupnosti Lukovica in seveda vsem ostalim, ki so nam finančno ali materialno pomagali, da smo lahko izpeljali ta lepi večer. Kot predsednik TOD Brdo - Lukovica pa bi se rad prav posebej zahvalil vsem članom upravnega odbora, ki so vložili veliko svojega prostega časa, da je ta prireditev uspela

v taki obliki.

Še enkrat hvala vsem in vsakemu posebej.

Predsednik TOD Brdo - Lukovica
Franc Pavšek

ŽUPAN ODGOVARJA

Odgovor na odprto pismo županu in Občini Lukovica - telefoni

Na odprto pismo, ki sta ga podala Civilna iniciativa občanov Občine Lukovica, Vseslovensko združenje upravičencev vlaganj v telekomunikacijsko omrežje oziroma zanje g. Danilo Kastelic, vam odgovarjamo naslednje:

Občina Lukovica je s sodelovanjem občanov vlagala sredstva v zaostali razvoj telekomunikacij na območju občine Lukovica. Takoj ko je bilo mogoče navezati stike za aktivnosti pri izgradnji telefonije, je Občina Lukovica sklenila dogovor o višini in terminu izgradnje telefonije z družbo Telekom, d.d. Družba je po dogovoru telefonijo tudi zgradila.

Na podlagi vseh vloženih sredstev je nato Občina Lukovica v začetku leta 1999 vložila tudi prošnjo Državnemu zboru za povrnitev teh sredstev. S tem je občina izkazala dober posluš za svoje občane, takoj ko je bilo to možno. Sredstva bodo povrnjena, ko bo lastnik izgradnje telefonije v to privolil, oziroma bo zakonsko urejeno.

Pomoč kasnejši akciji Civilne iniciative občanov občine Lukovica je Občina izkazala z občinskim svetom, ki je iniciativo tudi podprl. Prav tako je v prostorih Občine Lukovica, kljub temu da imamo stisko s prostorom, na javnem hodniku zagotovljen prostor, kjer se odvijajo določene aktivnosti iniciative. Razmišljamo tudi o logični povezavi sodelovanja med aktivnimi člani političnih strank in predstavniki iniciative.

S spoštovanjem!

ŽUPAN:

Anastazij Živko Burja

Odgovor na vprašanje vaščanov Sp. Lok in Žirovš

Vprašanje: »Vaščani Sp. Lok in Žirovš sprašujemo župana in g. Cerarja, kdaj bo tudi do teh dveh vasi zgrajena pešpot tik ob magistralni cesti. Obljubljena je bila že v lanskem letu, vendar se okrog te zadeve zaenkrat še nič ne dogaja. Odgovor želimo prebrati v časopisu Rokovnjak.«

Spoštovani občani Sp. Lok in Žirovš!

Vaše vprašanje, v katerem sprašujete o izboljšani varnosti za peš promet ob magistralni cesti G I-10, ki vodi od naselja Krašnja do naselja Sp. Loke in naprej do odcepa za naselje Žirovše, ste nam prvič zastavili že 20. 9. 2001, drugič pa 4. 1. 2002. Podajamo vam naslednji odgovor:

Odgovor na vaše prvo vprašanje je Občina Lukovica posredovala Krajevni skupnosti Krašnja že 10. 10. 2001, saj iz vašega dopisa ni bilo mogoče razbrati, kateremu predstavniku krajanov je potrebno odgovor podati. Zato ponovno odgovarjamo, da pešpoti ni mogoče urediti takoj. Občina Lukovica je namreč v svojih prizadevanjih v l. 1995 in 1996 pri DARS-u dosegla zagotovitev mnogih prepotrebnih ukrepov za varnost v pro-

metu ob magistralni cesti v naši dolini. Odpravo t.i. črnih točk je določila država s sklepom Vlade RS, v katerem je zajetih kar 15 takih točk ob magistralni cesti G I-10 od Prevoj do Trojan. Katere ukrepe te točke zajemajo v vaši krajevni skupnosti, je dobro poznano tudi njenemu Svetu. Dejstvo je, da izgradnja pešpoti v obeh naseljih pomeni dodatna dela za investitorja DARS, ki pa v tem trenutku, žal, teh del ne bo opravil za svoj račun.

Glede na navedeno predlagamo, da se z Vašo zahtevo obrnete tudi na KS Krašnja s predlogom, da to investicijo vnese v svoj letošnji prioritetni plan, in sicer tako, da bo zemljišča za izgradnjo pešpoti odkupila Krajevna skupnost ter imenovala tudi svoj gradbeni odbor, ki bo z deli začel. Če bo zadeva usklajena tudi z Občino Lukovica oziroma zajeta v proračunu Krajevne skupnosti in Občine Lukovica, bo možno pristopiti k projektni dokumentaciji. Enako smo predlagali že Krajevni skupnosti oktobra 2001, a odgovora nismo prejeli.

S spoštovanjem!

ŽUPAN:

Anastazij Živko Burja

KULTURNO DRUŠTVO ŠENTVID

Uprizori 26. januarja ob 19. uri in 30 minut

Komedijo Vinka Möderendorferja VAJA ZBORA

v dvorani Kulturnega doma v Lukovici

OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU VABITA OŠ JANKO KERSNIK
BRDO IN OBČINA LUKOVICA NA ODPRTJE SLIKARSKE RAZSTAVE
PREVOJSKE ROJAKINJE VERE TRSTENJAK IN PREDSTAVITEV KNJIGE,
KI PREDSTAVLJA NJENO ŽIVLJENJE IN DELO. PRIREDITEV BO V AVLI OŠ JK
BRDO, 7. FEBRUARJA.

ZAHVALA

Prostovoljno gasilsko društvo Prevoje se zahvaljuje vsem
občanom iz požarno obrambnega območja KS Rafolče
in KS Prevoje za sodelovanje.

**Čestitamo vsem občanom
občine Lukovice ob
kulturnem prazniku
osmem februarju.**

**Predvsem pa je čestitka
namenjena ljudem,
ki delajo na kulturnem
področju in v kulturnih
društvih naše občine.**

OO SDS Lukovica

ZADOVOLJNI BLAGOVIŠKI GASILCI

V prednovoletnem času se vrstijo srečanja, kjer tudi posamezna društva na tak način pohvalijo oziroma spodbudijo svoje člane k boljшему in bolj predanemu sodelovanju.

Srečanje, ki je bilo bolj družabne kot delovne narave, je pripravilo PGD Blagovica v gostilni Benkovič. Predsednik društva Milan Florjančič je v prijaznem pozdravnem nagovoru navzočim spregovoril o njihovem letošnjem delu. Seznanil jih je tudi o »bitki«, ki se bje okrog gasilnega doma z DARS-om in o tem, da je s tem sedaj seznanjen tudi parlament. Toda o tem bomo kaj več morda zvedeli že na občnem zboru. Zatem je povzel besedo poveljnik društva Blaž Judež in v kratkih besedah seznanil člane o opravljenih intervencijah na področju operative. Član Gasilskega društva Blagovica in hkrati predsednik Gasilske zveze Lukovica Matjaž Markovšek je zbrane predvsem pozval k dobremu sodelovanju, posebej poudaril večje zanimanje za izobraževanje na njihovem področju, zlasti mladih gasilcev. Sledilo je še kratko poročilo finančnega stanja.

Zadovoljni gasilci

V nadaljevanju bi lahko zapisala: sledila je zabava, dobra hrana in tudi zalili so jo. Saj je bilo res tako. Prosim, ne brusite jezikov, češ, takole zapravljajo denar. Prav je, da so se zabavali in imeli lepo. To

so si gasilci zaslužili, kajti vse leto so pridno in prostovoljno delali, videli tudi marsikaj žalostnega in se borili z ognjem in vodo.

Milena Bradač

CESTA V ZIDEH

Blagoslov ceste

V Zideh stoji cerkev, posvečena svetniku Mohorju in Fortunatu. Spada med zanimivejše kulturne spomenike v naši občini. Cesto, ki je vodila k njej, pa je moral Anton Založnik, ki cerkev oskrbuje in ob njej tudi živi, pa vsakem dežju obnavljati. Sedaj je dobila asfaltno prevleko.

V petek, 7. decembra, so jo slovesno odprli. Zbralo se je kar veliko krajanov, če upoštevamo velikost naselja. Prišla sta tudi dva občinska svetnika, pa predsednik KS Trojane in seveda gospod župan. Župnik iz Čemšenika, ki je upravitelj te podružnične cerkve, je cesto blagoslovil. Trojanski pevski zbor Lipa je zapel nekaj

lepih slovenskih pesmi, ki so drugje že skoraj pozabljene. Anastazij Živko Burja je zbranim povedal, kako težko občina financira take projekte, saj denarja vedno primanjkuje. Tokrat je šlo malo lažje, saj je pridobil sredstva za asfaltno prevleko iz drugega naslova. Izrazil je zadovoljstvo, da bo poslej pristop k cerkvi sv. Mohorja in sv. Fortunata, spomeniku kulture, vrednemu ogleda, primeren tudi za turiste. Zatem je prerezal trak in tako predal obnovljeno cesto svojemu namenu. Domačinke so s sladkimi dobrotami postregle prisotne. Zatem so se po novi cesti zapeljali do cerkve. V domačiji, ki stoji poleg nje, pa jih je čakala bogata

pogostitev. Založnikova družina je znala pokazati, kako ceni novo pridobitev. Antonu kar ni izginil nasmeh z obraza. Žulji, ki jih je pustil na tej cesti, so bili pozabljeni. Veselo je zapel s svojimi prijatelji, pevci zbora Lipa.

Zgoraj na grebenu, kjer se ta cesta loči od državne, pa je še prazen prostor, kjer bi bilo prav, da bi napis povedal turistu, da se po njej lahko pripelje do spomenika naše kulturne dediščine.

V. G.

**ISCG
DOMŽALE**

**AVTOŠOLA
LONČAR d.o.o.**

Cesta talcev 10, 1230 Domžale

☎ 01/721-10-82

GSM: 041/785-735

TEČAJ CCP

18.2. 2002, ob 17.uri

**TEČAJ ZA TRAKTORISTE
V MARCU 2002**

DOGODKI NA OBMOČJU OBČINE LUKOVICA

OD 1. 12. 2001 DO 31. 12. 2001

LAŽJA PROMETNA NESREČA NA TROJANAH

Policisti PP Domžale so bili obveščeni, da je na Trojanah na magistralni cesti G/10 prišlo do prometne nesreče z materialno škodo. Policisti so z ogledom kraja nesreče ugotovili, da je vzrok nepravilno prehitovanje. Povzročitelju nesreče je bila izrečena denarna kazen.

VLOM V GOSTINO POTRIBIN NA TROJANAH

Do sedaj še neznani storilci so vlomili v gostilno Potribin na Trojanah in pri tem odnesli večjo količino različnih cigaret. Policisti so si ogledali kraj vloma in pričeli z zbiranjem obvestil za izsleditev storilcev.

VLOM V BRUNARICE NA BRDU PRI LUKOVICI

Policisti PP Domžale so bili obveščeni, da je bilo vlomljeno v tri brunarice na Brdu, v rokovnjaškem gozdičku. Policisti so si ogledali kraj dejanja in pričeli zbirati obvestila. Neznani storilec je iz brunaric vzel več

različnih predmetov v skupni vrednosti ca. 500.000,00 SIT. Preiskava za izsleditev storilca je v polnem teku.

VLOM V STANOVANJSKO HIŠO NA PREVOJAH

Do sedaj še neznani storilci so vlomili v stanovanjsko hišo na Prevojah in iz nje odpeljali osebni avtomobil znamke BMW reg. št. LJ M9-60K. Policisti in kriminalisti so si ogledali kraj vloma oz. tatvine in pričeli zbirati obvestila za izsleditev storilca.

NEKAJ NASVETOV IN PRIPOROČIL

V zadnjem času se je na območju občine Lukovica povečalo število vlovov v stanovanjske objekte, zato opozarjamo občane, da primerno varujejo svoje premoženje, prav tako naprošamo občane, da nas o pojavu sumljivih oseb na njihovem območju sproti obveščajo na tel. št. 724-65-80 oz. 113.

V zvezi z zadnjimi vlomi na območju občine Lukovica, PP Domžale naproša vse občane, ki imajo kakršne koli zanimive informacije, ki se nana-

šajo na vlome, da to sporočijo na zgoraj navedeni telefonski številki. Vsaka informacija nam je dobrodošla pri raziskavi kaznivega dejanja. Za sodelovanje se vam že vnaprej zahvaljujemo.

Vodja policijskega okoliša:
Marko Kladnik

"ČISTO VSE"

**KEMIČNA ČISTILNICA
ČISTILNI SERVIS - ŠIVILJSTVO**

Romanca NOVAK s.p.

**Šentvid pri Lukovici 47a, Lukovica,
Tel.: 01/72 35 509
E-mail: cisto.vse@siol.net**

Romanca NOVAK: 041/532 133

Matjaž ŠKULJ: 041/816 504

UNIČEVALCI NA DELU

K pisanju tega članka me je spodbudilo dogajanje v gozdičku na Brdu. V letih mojega predsednikovanja smo v gozdičku postavili nekaj paviljonov, jih opremili z infrastrukturo, popravili streho za glasbenike na plesišču, postavili nove klopi in mize po gozdičku in zelo dobro opremili kuhinjo. Vse to pa nam je uspelo le s podporo ljudi, ki so mislili, da ustvarimo prostor, v katerem bi se zbirali mladi in stari. Vsi smo verjeli, da tudi drugi mislijo enako, a smo se zelo grdo ušteli. Vprašali se boste, zakaj tako mislim; tu imate odgovor.

Kot predsednik Turistično opleševalnega društva Brdo Lukovica sem bil dne 23. 12. 2001 zelo prizadet, ko se me obvestili, da je v Rokovnjaškem gozdičku zopet »divjala banda«, ki je naredila ogromno škode. V kuhinji, ki je bila opremljena z nerjavečimi pulti in vso infrastrukturo, je sedaj le

Nepripravi puščajo za seboj razdejanje

še ostanek tega, saj so ti razgrajali potrgali vso pločevino in aluminij, ki je bil v kuhinji, in ga odpeljali. V ostalih paviljonih pa so naredili ogromno škode (razbita vrata, razbite ključavnice, okna, strehe, potrgana električna napeljava, potrgane pipe in umivalniki). Mislim, da si vsega tega vsi, ki smo delali v tem gozdičku, nismo zaslužili. Mogoče je ob zadnjem obisku kdo užival, toda vprašajmo se, zakaj vse to. Ali res demokracija in strankarstvo vse to dopuščajo in ni nikomur mar, kaj se dogaja okoli nas?

Spoštovane občanke in občani, mislim, da bi bilo prav, da bi začeli misliti tudi na jutrišnji dan in na naše otroke, da bodo imeli kaj pokazati svojim otrokom in jim povedati, kako so nekoč tu živeli in delali njihovi dedje in babice.

Predsednik TOD
Franc Pavšek

KDAJ BANKA V LUKOVICI - DRUGIČ

Občina Lukovica je svojo pot v samostojnost začela Z zakonom o lokalni samoupravi leta 1995. Formiranje občine ni samo administrativne narave. Za to je potrebno vzpostaviti določene mehanizme in infrastrukturo, ki omogoča novo pečenim občanom, poleg plačevanja davkov seveda, lagodno bivanje ter koriščenje raznovrstnih uslug in storitev.

No, zgodba z zdravstvenim domom ali bolje rečeno zdravniško oskrbo se je končala lansko leto z razširitvijo prostorov v zgornje nadstropje in dodatno zaposlitvijo ustreznih kadrov. Tudi malčki bodo dočakali vrtec, ki se je ravno tako začel graditi v lanskem letu. Nekateri otroci so med tem časom že odrasli, pa vendarle.

Še vedno pa ostaja odprto vprašanje, o katerem smo v Rokovnjacu že pisali, zaradi tega tudi takšen naslov, in sicer odprtje izpostave banke. Občani moramo vsa bančna opravila še vedno opravljati v bližnjih poslovnih enotah v okolici Domžal. Zato se upravičeno sprašujemo, kdaj nas bo poslovna enota banke razveselila v bližnji okolici občinskega središča.

Pri poizvedovanju informacij se je nekoliko zapletalo, vseeno pa smo pridobili

dovolj podatkov, da o tem nekaj napišemo.

Pogovori z Banko Domžale so stekli že daljnega leta 96. Pri iskanju primerne lokacije je bila na osnovi zahtev in možnosti izbrana Pungartnikova hiša v Lukovici oziroma stara Napredkova trgovina. Banka Domžale je za preureditev prostorov na UE Domžale pridobila gradbeno dovoljenje, in v lanskem letu smo z veseljem opazovali, kako je gradbeno podjetje pričelo s prenovo starih prostorov. Gradbeno obrtniška dela so bila v decembru lanskega leta v zaključni fazi. Potem pa se je zapletlo. Banka je najela prostore v objektu, ne pa tudi funkcionalnega zemljišča pred objektom, ki bi služil za dostop, dovoz ter parkiranje strank in zaposlenih. Kako je bilo na podlagi zgoraj zapisanega izdano gradbeno dovoljenje, ostaja uganka. Funkcionalno zemljišče naj bi od dedičev po pokojnem lastniku pridobilo podjetje KARO d.o.o., nato pa to zemljišče prodalo ali oddalo v najem banki, ki bi tako pridobila možnost uporabe zemljišča pred objektom. Vendar do prenosa lastništva na podjetje KARO ni prišlo. Tako je banka ostala na suhem. Uredila je prostore v objektu brez

dostopa in brez parkirišča, kar praktično pomeni, da je dostop možen samo s helikopterjem. Skratka, s prostorom brez funkcionalnega zemljišča je banka kupila mačka v žaklju. Banka se je v nadaljevanju sama pogovarjala z lastniki zemljišča pred objektom, vendar dogovora zaenkrat niso uspeli skleniti. Tako se je v celotno zadevo vmešala tudi Občina, ki je s svoje strani poskušala posredovati med strankama oziroma je bila sama pripravljena prevzeti breme nakupa predmetnih nepremičnin, katerih del bi v nadaljevanju uporabljala banka, vendar to breme predstavlja prevelik zalogaj za lukoviško občino. Celotna zadeva je tako sedaj v pat poziciji.

Mogoče se bodo vpletene stranke le uspele dogovoriti, Banka Domžale pa dokončati začeto. Kaj se bo zgodilo, v kolikor bo s strani dedičev oziroma lastnikov FZ-ja na Upravni enoti Domžale sprožen postopek za obnovo postopka za pridobitev gradbenega dovoljenja, si ne upamo niti pomisliti.

Bojimo se, da se bo zadeva zavlekla v nedogled, kratko pa bomo, poleg banke seveda in njihove zavožene investicije, povlekli bodoči komitenti.

Iztok O.

DESET LET ŽREBČARSTVA V SPODNJIH KOSEZAH 1991-2001

Letos mineva deseta obletnica, odkar je po domače Čurnov Štefan iz Sp. Kosez vzel v oskrbo hladnokrvnega žrebca za potrebe pripuščenja petdesetih kobil. Prostorsko je pokrival tedanjo občino Domžale. V hlevu je redil tedaj še govedo, žrebčarstvo pa mu je služilo bolj kot dopolnilna dejavnost.

Žrebec je slovenski hladnokrvni kmečki konj in je last Republike Slovenije. Štefan se je z najemno pogodbo zavezal, da bo vzel v oskrbo, zavarovanje in pripuščenje žrebca. Vsi nastali stroški pa naj bi se pokrivali s skočnino. Ljubitelji in rejci konj so se v vedno večjem številu odločali za nabavo konj, kar pa je posledično pripeljalo do tega, da se je število konj povečalo preko sto. Zato se je Štefan odločil, da bo imel od leta 1993 naprej dva žrebca v najemu. Delo s konji ga je zelo veselilo in zamisel, da bi imel več konj v svojem hlevu, je narekovalo preureditev hleva za potrebe reje konj in opustitev govedoreje. Danes je veselje pogledati poln hlev konj pri Čurnu, posebno pa takrat, ko so na paši na travniku ob domačiji. Sedaj žrebčarna pri Čurnu pokriva občino Domžale, Trzin, del Moravč in Lukovice. Kmečki konji ne dosegajo velike cene na tržišču, saj jih gre večina v mesno predelavo. Zato se tudi

Štefan na domačem dvorišču kuha golaž za člane društva

žrebčarstvo ne pokriva s skočnino. Občina Lukovica namenja del sredstev za ohranjanje in stimulacijo žrebčarstva iz občinskega proračuna.

Ob deseti obletnici žrebčarstva in godu sv. Štefana je Čurnov Štefan povabil vse člane Konjerejskega društva Lukovica na dober golaž in tudi nazdravili smo mu z dobro kapljico. V kolikor imate veselje do konj, pa nimate svojega hleva, se oglasite pri Čurnu. Na koncu praznovanja smo si zaželeli zdravja in uspehov polno novo leto 2002, kar želimo tudi vsem bralcem.

Danilo Kastelic

AVTO Cerar

AVTO CERAR d.o.o.

Tkalska pot 6, 1241 Kamnik, Tel.: 01/839-50-40, Fax: 01/839-50-41

Želimo, da bi vam naša vozila dobro služila!

V KS KRAŠNJA - NE VELIKO, NEKAJ PA!

Leto 2001 je za nami. Stopili smo v leto 2002. Kar zanimiva številka tako na pogled, vseeno je, kako nanjo gledamo, naprej ali nazaj.

Pred prazniki me je k pisanju nagovorila nova članica uredniškega odbora glasila Rokovnjač Marta Lavrič. Kot predsedniku naše KS mi je želela zastaviti nekaj vprašanj, pa nikakor nisva uskladila roka, da bi v kratkem intervjuju odgovoril na vprašanja, kaj se je v letu 2001 v KS Krašnji pomembnega zgodilo. Veseli december je zaradi številnih praznovanj zares vesel, zato bi rad voščil in obenem zaželel vsem krajanom KS Krašnja in tudi občanom naše občine veliko zdravja, zadovoljstva in uspehov ter še več strpnosti pri uresničevanju ciljev in želja.

Pozno jeseni smo s pomočjo župana dosegli tudi začetek gradnje ceste, ki vodi na farno pokopališče in je namenjena tovornemu prometu. S to pridobitvijo smo lahko posegli v obnovo pokopališča, kar je bilo potrebno zaradi neugodne zime začasno zaustaviti. Za potrebe pokopališča smo nabavili tudi nov zabojnik, ki meri kar sedem kubičnih metrov. Upam, da bo s tem dosejani problem razmetavanja smeti poleg premajhnega zabojnika rešen. Zanima pa me, kaj bodo pripomnili tisti ljudje, ki bodo še vedno odvrgli smeti tam, kjer ni njihovo mesto. Upam, da ima novi zabojnik tudi za tiste dovolj veliko odprtino! Naj ne zamferijo prizadeti, na srečo ni veliko takih!

Ob posegu na pokopališču je prišlo tudi do manjših nesoglasij, pa tudi nekaj škode je bilo nehote napravljene, za kar vam dajem zagotovilo izvajalca del, da se bodo stvari uredile takoj, ko bomo dela

lizacijsko omrežje to z odlokom Občine obvezno, vendar bo takrat cena gotovo dosti višja, priključitev pa bo v vsakem primeru obvezna.

Računali smo, da bomo proti koncu leta mogoče dobili kakih sto metrov asfalta, saj se je nekaj krajanov kar dobro izkazalo, ko so si rekonstruirali dovozne poti do svojih odmaknjenih območij in pri tem vložili kar precej svojih lastnih sredstev. Tem moramo v letu 2002 vsekar pomagati, da bi jim občina naredila asfaltno prevleko; sicer bo njihov trud izničen, saj so ti cestni odseki običajno zelo strmi in vsak manjši naliv povzroča cestne udore.

O ostalih dejavnostih v KS Krašnja bi lahko tudi veliko povedal, saj toliko aktivnih društev, kot jih je v KS Krašnja (ŠD, KUD, PGD in MEPZ), ne najdemo povsod, čeprav tista začetna dejavnost, da se nekaj začne, temelji le na posameznikih; ko pa to uspe, poprimemo skupaj.

Želja in potreb za leto 2002 je veliko, verjetno kar preveč. Zagotovo pa jih bomo tudi letos nekaj uresničili, če bomo le zdravi in strpni. Vse to pa je navsezadnje odvisno od tega, koliko sredstev nam bo namenil občinski proračun.

SV. MAŠA V PREDORU TROJANE

Vsako leto v začetku decembra, ko goduje sv. Barbara - zavetnica rudarjev, se v italijanskih predorih promet za nekaj časa ustavi. Z mašo se nato zahvalijo svetnici za varovanje predora. V predoru pod Trojanami, ki ga gradi italijansko podjetje Impresa Grassetto, promet 4. decembra seveda še ni mogel obstati, so pa že drugo leto za en dan ustavili stroje.

Tako kot lani je tudi letos na vzhodnem delu predora pod Trojanami blagoviški župnik g. Jože Vrtovšek daroval sv. mašo v čast njihove svetnice. Obred globoko pod zemljo, ki so se ga poleg vseh zaposlenih udeležili tudi predstavniki Občine Lukovica in krajanji Trojan, je bil nekaj posebnega tudi zaradi jezika - potekal je namreč v latinščini, berili ter evangelij pa so bili prebrani v italijanskem in slovenskem jeziku. Na koncu je sledila še molitev sv. Barbari, ki so jo zaposleni prebrali najprej v slovenskem, nato pa še v italijanskem jeziku. Globoko v zemlji pa je zadonela tudi lepa pesem, saj je pri maši sodeloval tudi rudarski pevski zbor Zarja iz Trbovelj.

Grassetto je sicer prav v decembru od svojega proizvajalca prevzel tudi izkop predora na vzhodni strani, kar pa naj bi po njihovih besedah ne upočasnilo gradnje predora Trojan - enega najdražjih in tehnološko najzahtevnejših delov slovenskega avtocestnega križa.

Prednovoletni sestanek

Ob tem sem našel priložnost, v času ob prelomu leta, ko radi ocenjujemo rezultate za nazaj in delamo načrte za vnaprej, da na kratko omenim in predstavim nekaj vidnejših premikov v KS v letu, ki je že za nami.

Kar nekaj let je bila zahteva krajanov Krašnje, da je treba v vasi napraviti odmero javnih površin (v pretežni meri je bila to občinska cesta skozi Krašnjo od vzhoda do zahoda in do osnovne šole). Kljub nekaterim nasprotovanjem se je vse dobro uredilo, saj je ostal le en del nerešene zemljišča, ki pripada PGD Krašnja. Nekateri sprašujejo, kaj se je s to odmero izboljšalo. Vsekakor se je izplačalo, saj smo lahko odprli v juniju novo križišče za uvoz z magistralne ceste v Krašnjo in istočasno uredili tudi avtobusni postaji. Veliko zaslug za to pridobitev štejem gospodu županu in gospodu Tomažu Cerarju, ki sta morala kar krepko posredovati, saj je bila KS pri tem nemočna.

nadaljevali. Obenem pa se vsem prizadetim tudi opravičujem za nastalo škodo.

Ko razpravljam o problemih na pokopališču, bi rad omenil, da je zemljišče za izgradnjo mrliške vežice že pridobljeno, v letu 2002 pa moramo pridobiti vso potrebno dokumentacijo, vključno z ureditvenim načrtom prostora okrog pokopališča. Naj spomnim tudi vse tiste, ki še niste poravnali stroškov za najemnino grobov za leto 2000, da to storite, posebej pa še tiste, ki tega že več let niste storili, saj bomo te dolgove morali izterjati.

Pri nadaljevanju kanalizacije v Krašnji ni bilo zapletov. Podrobnejših informacij o tem nimam, saj je za te zadeve pristojen gradbeni odbor na občini, vsa dela pa vodi župan in oddelek za komunalne dejavnosti Občine Lukovica. Tudi ob tej priložnosti bi pozval vse tiste, ki še niste poravnali prispevka, ki je bil določen (150.000,00 SIT na gospodinjstvo), da to storite, saj bo pred priključitvijo na kana-

Vajde Damjan s.p., avtoprevoznništvo Jerebtrans, Blagovica

Z obrtjo je oče Damjan pričel že pred šestindvajsetimi leti. Ko sta sinova Dušan in Janez odrasla v moža in končala šolo, so ustanovili družinsko podjetje Jerebtrans. Njihove računovodske posle pa vodi mama Darinka, kateri oče v šali pravi naš direktor. V glavnem z njihovimi tremi tovornjaki prevažajo blago znanim naročnikom tujine v Slovenijo. Tako kot vsi predhodni sogovorniki oziroma podjetniki, se tudi Vajdetovi pritožujejo in zgražajo nad plačilno politiko in finančno (ne)disciplino pri nas. Država zahteva vse dajatve takoj, neplačnikom pa ne stopi na prste. Damjan Vajde pravi, da je konkurenca v avtoprevozništvu huda, da jim marsikdaj nekdo spelje posel, ker ponudi manjšo ceno, čeprav v svojo škodo. Tudi bosti se na meji s carino, med potjo s policaji, voziti podnevi in ponoči, svetke in petke, je naporno in denar je težko prislužen.

V tem letu, v takih okoliščinah, svojega posla ne bodo širili. Zadovoljni bodo, da bodo zaslužili vsaj toliko kot lani, da bodo srečno vozili vsepovsod in se vračali k svoji družini živi in zdravi.

Milena Bradač

ČISTO VSE

S kolesom sem se odpravil po KS Prevoje in se ustavil v kemični čistilnici in čistilnem servisu v Šentvidu pri Lukovici. Do tam se najlaže pripeljete z magistralne ceste LJ - MB in v križišču Šentvid - Zlato Polje zavijete v smeri Imovice, pred cerkvijo sv. Vida zavijete desno, potem pa naravnost približno dvesto metrov in desno na dvorišče.

Mineva že tretje leto, odkar sta se Romanca in Matjaž odločila za odprtje čistilnega servisa, v sodelovanju s čistilnico Labod. Storitveno dejavnost pa sta razširila najprej s šiviljskim servisom, saj je neizogiben pred čiščenjem oblek, perila in usnjenih izdelkov ali po njem. Danes se vedno več oblek ali perila malo poškoduje pri nošenju, zato je prav dobrodošel šiviljski servis, ki je za povrh še v naši občini.

Da bi še bolj prisluhnila željam strank, odpeljeta in pripeljeta večje količine perila s popravili na vaš dom. Pred dobrim letom pa sta ponudbo povečala in nabavila nove stroje. Sedaj opravljata še: čiščenje objektov, čiščenje talnih preprog - tekačev, globinsko čiščenje oblaženega pohištva, ročno kemično čiščenje vozil, čiščenje šotorov in baldahinov. Skratka, na tem servisu ti očistijo vse.

Ob tej priložnosti obveščata stranke, naj si skrajšajo pot do čistilnice v Domžalah in se raje ustavijo v Šentvidu pri Lukovici 47 a. Pokličete pa jih lahko tudi na telefon 7235 509, GSM: 041 532 133 in 041 816 504. Naročila pa sprejemata tudi na elektronski

Romanca pred svojim lokalom v Šentvidu

pošti: cisto.vse@siol.net pa tudi na domu: od ponedeljka do petka od 15.00 do 19.00, ob sobotah pa od 8.00 do 12.00.

Upam, da bosta še vnaprej sledila povpraševanju strank, ki se za opravljene kakovostne storitve od sedaj še niso pritožile. Menim, da je naš mesečnik Rokovnjač občanom pomagal z marsikatero predstavitev storitvene dejavnosti, za katero mnogi do sedaj niso vedeli. Če se boste odločili za kakšno storitev, smo vam skrajšali pot in vse bolj dragoceni prosti čas. V kolikor ne verjamete, se lahko prepričate in se oglasite pri »Čisto vse« in ne bo vam žal.

Danilo Kastelic

ŽIVLJENJE V SAMOSTOJNEM PODJETNIŠTVU V KRAŠNJI

Marsikatera obrtniška dejavnost je že zaživela v naši občini. Pot do nje ni lahka, toliko bolj, če je treba začeti od začetka. Nekoliko laže pa je vsekakor, če je obrt nekomu položena tako rekoč »v zibko«, saj je za uspešnost v samostojnem podjetništvu še kako pomembna tradicija družinskih podjetij, poslovni pogum, ki se ga ne naučimo samo v šoli ali na fakulteti, samozavest in še veliko drugega. V prednovoletnem času sem obiskala nekaj samostojnih podjetnikov v domačem kraju v Krašnji, ki se srečujejo v življenju samostojnega podjetništva s svetlimi in tudi bolj temnimi platmi. Te slednje je vsekakor potrebno premagovati, pa naj bodo še tako temne. Čas, v katerem živimo, je nekaterim obrtniškim panogam prizadejal kar veliko težav.

Zagotovo to velja za čevljarstvo dejavnost, ki se tradicionalno nadaljuje v malem družinskem podjetju pri Dragarjevih v Krašnji. Njihove izdelke nekateri domačini poznamo kot zelo kvalitetne. Pogled v prihodnje pa je na nek način izostren, so mnenja Silvo in njegova starša, ki sem jih obiskala kar v domači delavnici. Čevljarstva dejavnost nujno zahteva veliko prilagajanja in predvidljivost. Potrebno je biti zelo previden

pri prevzemanju poslov, saj se lahko zelo hitro zapleteš v izdelavo nekega artikla, ki v najslabšem primeru iz različnih vzrokov ne prinese dobička. Zelo pomembne so kvalitetno sklenjene pogodbe. Bolj obetavna pri njih je moška obutev, so mi povedali. Prihodnost je zagotovljena, vendar se je potrebno stalno prilagajati tržišču, se specializirati in tudi delati za tujo blagovno znamko. Dragarjevi se bodo vsekakor še v bodoče trudili in delali za uveljavitev lastne blagovne znamke in za nadaljnjo tržno prepoznavnost. Še naprej bodo vlagali v novo strojno šivalno tehnologijo, ki je sicer že zdaj zelo sodobna. Njihovi izdelki se bolje prodajajo v večjih mestih in preko naročil, kjer se stalne stranke rade vračajo po dobre čevlje iz naravnih materialov. Slabša kupna moč njihovih izdelkov pa je v domačem kraju. Veliko problemov pri njih nastaja pri nabavi materialov, ki jih je potrebno naročati v velikih količinah, in so vezani na uvoz. Ta problematika zadeva prav vso usnjarsko predelovalno industrijo. Težave predstavljajo tudi vse predolgi plačilni roki. Ta finančna nedisciplina pušča lahko hude posledice. Tudi vodenje knjigovodstva je malim podjetnikom v veliko breme. Takšni problemi se danes pojavljajo sko-

raj povsod, zato jih je treba nekako sprejeti, je tekel naš pogovor. Bolj pomembno je dobro sodelovanje v njihovem družinskem podjetju in povezovanje s podjetji, ki Dragarjevim pomagajo v sam prodor na slovensko tržišče.

Želela sem se soočiti tudi s kovinsko dejavnostjo, ki je zlasti ob prehodu v samostojno Slovenijo doživela pravi šok. Skoraj vsa kovinska industrija se je morala reorganizirati in tako je veliko delavcev v tej stroki takrat izgubilo službo. Samostojni podjetnik Vinko Sušnik iz Krašnje se ukvarja z izdelovanjem kovinskih izdelkov. Konkretnije, izdeluje razne vrste vijakov in uporablja tudi postopke hladnega kovanja. V obrtništvu res ni počitka, sem si mislila, saj je bil Vinko v poznih večernih urah še kar v delavnici. Še dobro, da mu stoji ob strani žena, ki mu pomaga zlasti pri vodenju administracije. Vinko je najbolj opozoril na probleme konkurenčnosti, saj je takih proizvajalcev veliko. Na srečo, je prodaja uspešna in tako prihodnost zaenkrat dobro zagotovljena. Težave nastajajo pri plačilih repromateriala, ki ga kupci plačajo z odlogom. Ta pa je vsekakor časovno predolg in zato v breme proizvajalca. Davčna politika je postala zelo ostra, kar predstavlja večje breme pri

manjših obrtnikov. Kljub tem težavam, ki jih opažata Vinko in njegova žena Ivica, pa se poguma in volje ne sme izgubiti. Četudi si začetnik in v ozadju nimaš nekih obrtniških korenin, te iznajdljivost, delavnost, izobraževanje in ostale kvalitete usmerjajo, da postajaš dober in velik v svojem majhnem podjetju, sta konstruktivno razmišljala zakonca Sušnik.

In nazadnje sem obiskala še mizarja Mitja Štolfa mlajšega, ki uspešno nadaljuje tradicijo mizarstva po svojem dedu izpred petinsedemdeset let v Krašnji. Mitja s svojo družino živi v Dobu, vendar si delavnico posodablja in širi kar v rodni Krašnji. Tudi to je tipično družinsko podjetje. Vse vitalne dele svoje obrti Mitja obvladuje skupaj s svojo ženo in še dvema zaposlenima. Delno pa sta mu še vedno v oporo starša, ki živita v Krašnji. Očitno je mizarstva dejavnost v kar veliki prednosti, če vlagas v razvoj in posodabljaš tehnologijo, saj si le tako lahko konkurenčen, je povedal uspešni mizar-

ski podjetnik Mitja, ki vodi mizarstvo obrt že štirinajsto leto. Tako jim ciljev nikoli ne zmanjka. V prijetnem klepetu z njim in njegovo ženo sem izvedela, da je za mizarstvo danes vse bolj značilno, da postaja sožitje med lesom in mnogimi drugimi materiali, kot so na primer plastika, steklo, keramika in še kaj. Vse to so tudi značilnosti njegovih izdelkov, ob tem pa je pomembno slediti, kaj se dogaja na področju novih materialov, lakov, pa seveda tehnoloških postopkov. V tej dejavnosti je še posebej pomembno, da ne zamujas v razvoju, kar se je na primer mnogim mizarjem v Sloveniji zgodilo v zadnjih desetih letih. Delo se je zadnja leta zelo spremenilo. Času je potrebno slediti s polno paro. Njihovi izdelki so vedno narejeni za znanega kupca. Mitja pravi, da kar najbolje poskušajo v njihovem podjetju ustreči željam kupcev. V preteklem letu so opremili različne objekte. Fotografije, ki sem jih imela priložnost videti, so prava paša za oči. V

posebno zadoščenje v lanskem letu pa je opremljanje Zdravstvenega doma v Lukovici, sta povedala mlada zakonca. Nekoč temnejša plat, ki jih pri delu vsekar spremlja, so razni novi zakoni, nagle spremembe in zahteve države. To obrtnike še dodatno stroškovno obremenjuje. Občasno pa jim povzroča težave tudi plačilni nered. Preveliko »papirnato vojno« z delom zakrpa Mitjeva žena, ki se je ob tem duhovito nasmejala. Kako zelo pomembno je sodelovanje in izmenjava mnenj z ostalimi podjetniki te panoge, sta posebej poudarila. Podjetnik v mizarstvu mora biti odprt do drugih in strokovno zelo razgledan, kar mladi podjetnik gotovo združuje v sebi.

Poleg vsega omenjenega, ki vnaša svetle in tudi manj svetle žarke v življenje domačih podjetnikov, bodimo trdno prepričani tudi v naši občini, da je, ne glede na tradicijo ali začetek, vredno poskusiti.

Marta Lavrič

OD ŽIMARSTVA DO PREŠITIH ODEJ

V letih, ko so si ljudje začeli zamenjevati posteljne vložke, ki so bili pri večini še napolnjeni z ličkanjem ali slamo, za vložke, napolnjene z žimo, se je pri Bevcvih v Imovici začela obrtna dejavnost. Priprava polnil za posteljne vložke se je imenovala žimarstvo. Mladi Filip Bevc se je spoprijel z izzivom. V sodelovanju s Koteksom je pripravil žimo in druga polnila za tapetnike in tapetniška podjetja. Dela je bilo veliko, zato je delavnico posodobil s primernimi stroji. Žimnice, ki so bile svoj čas dostopne le redkim, so sedaj dobile prostor v vseh spalnicah. Na svojih poslovnih poteh je Filip spoznal Marinko in jo leta 1960 pripeljal kot ženo v svoj dom. Dvoje pridnih rok več je mnogo pomenilo v delavnici. S pojavom jogi posteljnih vložkov pa je zanimanje za žimarske izdelke upadel. Nujno se je bilo preusmeriti na drugačno proizvodnjo. Začeli so z mikanjem volne. Večino proizvodnje so prodali v tovarno odevi Škofja loka. Pa tudi nekateri tapetniki so še segali po njihovih proizvodih.

Tako se polni

Končni izdelki

Osamosvojitve naše države je prinesla spremembe tudi v Bevcovo delavnico. Lotili so se izdelave prešitih odevi. Uporabljali so naravno polnila, po katerih je seveda največje povpraševanje, saj ljudje vse raje segamo po materialih, ki nam zagotavljajo kvaliteten spanec. Poleg prešitih odevi za zimski in letni čas izdelujejo pri Bevcu tudi vložke za na jogije, posteljna pregrinjala in vzglavnike. Vse izdelke naredijo po meri. Pri prešitih odejah pa polnilo lahko prinese tudi naročnik sam.

Delavnico sedaj vodi gospa Marinka, Filip, ki je že v pokoju, pa ji je v pomoč. Tudi njun vnuk se rad suče po delavnici in vse kaže, da se za nadaljevanje uspešne obrti ni bati. Naročnikov njihovih izdelkov zagotovo ne bo manjkalo. Posteljnine, ki je primerna tudi za alergike in astmatike, poleg tega pa je tudi cenovno zelo sprejemljiva, bo zagotovo našla dovolj kupcev. Štirideset let uspešnega dela pa zagotavlja kvaliteto, ki ji lahko zaupamo.

V. G.

NAŠI VELIKANI

FRANCE MAROLT (BRDO PRI LUKOVICI 21. 6. 1891 – LJUBLJANA 7. 4. 1951)

Šestdeset let je minilo 12. decembra 2001, kar je Akademski pevski zbor pod vodstvom dirigenta FRANCETA MAROLTA odpel v ljubljanski Unionski dvorani svojo zadnjo pesem Lipa zelenela je... Pričel se je kulturni molk, italijanski okupator je zbor razpustil in bila je vojna. Vojna, ki je prinesla neslutene posledice in zdesetkala naš narod. Tisti koncert takrat pa je pokazal, da smo narod in da nam nihče ne more zlomiti naše kulture. Pa tudi to, da nas naša kultura povezuje močnejše, kot nas lahko ločujejo različni interesi in ideje.

Franc Marolt v Glasbenonarodopisnem inštitutu 1951; posnetek iz Filmskega obzornika 52, Ljubljana 1951
Vir: Enciklopedija Slovenije, zvezek 7

Koncert je bil res nepozaben, o čemer še pričajo ohranjeni zvočni posnetki, pa to ne bi bilo tako, če ne bi bilo Franceta Marolta. Teh nekaj stavkov pa naj velja tej vsestranski osebnosti, ki je tudi naš rojak.

V lepi hiši na Brdu, kjer se zdi, kot da je umetnost doma, in kjer danes domujejo Jermanovi, in se rojevajo izpod spretnih rok vsem poznanega Draga čudovite slike in risbe, se je očetu učitelju Francetu 21. junija 1891 rodil France Marolt. Že oče France (1865-1935) je bil zapisovalec ljudskih pesmi ter ustanovitelj v naši občini najstarejšega pevskega društva Zarja, ki ga je kot zborovodja tudi vodil vse do upokojitve 1901. France se je tako kmalu spoznal z glasbo, dobil pri očetu prvo osnovno glasbeno izobrazbo in se glasbi, ki ga je spremljala skozi življenje, ves predal.

V Ljubljani je obiskoval gimnazijo in po maturi (1912) služil vojaški rok ter bil ob izbruhu 1. svetovne vojne poslan na fronto. Iz vojne se je vrnil kot invalid ter se vpisal na Teološko fakulteto, vendar ga je pritegnila glasba.

Že kot gimnazijec je s sošolci ustanovil oktet. V letih 1919-1924 je vodil Primorski kvartet, nato pa je bil pomožni zborovodja zbora Glasbene matice. Leta 1926 je ustanovil, lahko rečemo, svetovno znani

zbor: Akademski pevski zbor in ga vodil do leta 1941. Za njim so zbor vodili še mnogi znameniti glasbeniki, naj se omeni samo skladatelj Marij Kogoj, Radovan Gobec, Lojze Lebič in ostali. Z zborom je odkrival slovensko ljudsko pesem kot kulturno in umetniško vrednoto. Marolt je posvečal posebno pozornost sodobnemu odnosu do ljudske pesmi, v stilno zaokroženih programih je zbral celotno slovensko zborovsko izročilo, od renesanse do moderne. Številne odlično komponirane obdelave ljudskih pesmi, med katerimi so najboljše prav Maroltove in Tomčeve, so daleč presegle čitalniške okvire in v zahtevanem zborovskem stavku okrepile nova spoznanja o izvirnem slovenskem glasbenem izročilu.

Znanstveno zanimanje za slovensko glasbeno izročilo je v njem prebudil prijatelj S. Vurnik. Gradivo je začel zapisovati 1931 v Beli krajini, 1933 pa v Ziljski dolini. Leta 1934 je do podrobnosti izdelani načrt za ustanovitev Folklornega inštituta predložil Glasbeni matici; ta ga je sprejela, vodstvo pa zaupala njemu. Prvih deset let je delo opravljal sam, brez ustrezne opreme in denarne podpore.

Zavračal je zgolj kabinetno znanost, zato se je veliko posvečal kulturno-prosvetni dejavnosti. Za »restavracijo slovenskih folklornih znamenitosti« je organiziral več prireditev: 1935 Koroški dan, 1936 Belokranjski dan in 1939 v Mariboru folklorni festival. Leta 1948 je s skladateljem Matijem Tomcem začel izdajati *Zbirko pokrajinskih pesmaric za mladino*. Od leta 1946 je predaval etnomuzikologijo na novoustanovljenem znanstvenem oddelku Akademije za glasbo. France Marolt je ustanovil tudi Akademsko folklorno skupino FRANCE MAROLT, ki jo je med drugimi vodila tudi njegova žena Tončka Marolt.

France Marolt je bil izredna osebnost, poln umetniškega zagona, človek z bogato fantazijo, čezmerno zaverovan v vse, kar je slovensko. Njegova največja zasluga za narod je ustanovitev inštituta, ki mu je začrtal delovne smernice in s tem utemeljil slovensko etnomuzikologijo.

Velika osebnost, ki je zagledala luč sveta na našem Brdu, vsekakor zasluži vse naše spoštovanje. Drznem si celo reči, da bi ne bilo prav nič narobe, če bi na njegovo rojstno hišo kdaj pritrdili vsaj majhno ploščo, ki bi spominjala nanj in nas opominjala, naj se zgledujemo po njem, tujcem pa pripovedovala o našem velikem možu, na katerega moramo biti ponosni.

Matej Kotnik

KAKO ZELENA JE NAŠA DOLINA

Ime naše doline, Črni graben, naj bi po mnenju strokovnjakov izviralo iz značilne črne prsti, po mnenju nekaterih pa po nekdanjih črnih rokovnjaških časih.

A kdor se je doslej vozil po tej dolini, je verjetno dobil vtis, da je to zelena dolina, s skrbno obdelanimi njivami in travniki, vmes pa so gozdovi, ki so zlasti obsežni na pobočjih višjih hribov na severu.

Avtocesta bo podoba o zeleni dolini precej spremenila, saj se bo med zelenje zajedel beton.

Ostala pa bodo krajevna imena, ki še kako potrjujejo dejstvo o zeleni dolini. V malokateri pokrajini je toliko imen vasi in hribov, ki izvirajo iz imen dreves. Ko so se v davniini ljudje tu naseljevali, so morali biti tu bogati, morda celo neprehodni gozdovi. Ljudje so del teh gozdov izkrčili, si uredili bivališča in začeli kmetovati. Kasneje so nastali zaselki, vasi, ki so jih ljudje poimenovali po značilnostih pokrajine. Naseljevali so se vse do obronkov višjih hribov, zlasti na pobočjih, ki so obrnjena proti jugu in jugovzhodu, kjer je dovolj sonca, zaradi česar je tod nanizanih največ vasi. Na levem, osojnem bregu Radomlje, je dolina večinoma porasla z gozdovi.

Kar nekaj je imen, ki izvirajo iz lipe, drevesa, ki velja za slovensko narodno drevo. Kaže, da so jo znali ceniti že naši davni predniki, pa najsi bo zaradi lesa, zdravilnega cvetja in ne nazadnje zaradi lepe krošnje, ki daje prijetno senco za počitek po delu. Po tem drevesu ima ime Lipa, vas pri Češnjicah, pa hrib Lipovec in nekdanja samotna kmetija na severni strani Šipka. Čisto na vzhodu pa je hrib Lipovšek s samotno kmetijo z istim imenom.

Po jelši, ki je danes ponekod že ogrožena drevesna vrsta, ima ime vas Jelša nad Blagovico, pa tudi Jelševica, kot se je še nedavno imenovala vas z nekaj hišami ob cesti od Trojan proti Zajasovniku.

Javor je zastopan v imenu vasi Javorje in hriba z istim imenom nad Bršlenovico.

Brez je sicer danes manj, a da jih je bilo nekoč veliko, priča ime Brezovica pri Zlatem Polju in vasica Brezje nad Trnjava.

Gaber je tudi danes še precej pogosto drevo, po njem ima ime vas Gabrje pod Šipkom, pa vas Gabrovica – ob meji naše občine.

Tudi jelka izumira, nekoč pa je bila v nekaterih gozdovih dobro zastopana, kar pričata imeni Mali in Veliki Jelnik.

Vemo, da vrba raste ob vodah, in tako ima po njej ime vas Vrba ob Radomlji. Zanimivo je, da ima po smreki ime le vas Podsmrečje pri Blagovici, po čemer lahko sklepamo, da je bilo tu že od nekdaj več listnatih gozdov. Ob južni meji naše občine je sicer še Borje, kjer so verjetno prevladovali borovi gozdovi. Smreka naj bi se močnejše uveljavila šele od 18. stoletja dalje.

Tu so še vasi, ki imajo imena po drevju, ki je danes že kultivirano, nekoč pa je raslo divje po gozdovih, npr. Češnjice po češnjah, po orehih Orehovica, potok, ki izvira pod Učakom. Nekatere vasi so poimenovali po grmičevju, npr. Rakitovec (po rakitovju), po trnatih rastlinah pa Trnovče, Šipek in Trnjava, po gozdni podrasti Prapreče (praprot), pa tudi po plodovih dreves, npr. Želodnik, ki ima ime po plodovih hrasta, katerega je bilo nekoč veliko tudi nad Zlatenkom, kjer je zaselek Hrastje, katerega ime živi sicer samo še v spominu ljudi, omenja pa ga tudi Janko Kersnik v svoji črtici Očetov greh. Po bukovih plodovih ima ime Žirovše.

Po gozdni ovijalki, bršljanu, je dobila ime vas Bršlenovica nad Šentožboltom, ki se je nekoč imenovala Bršljinovec. Ime Limbarska gora naj bi po eni izmed razlag izviralo iz besede Liel, kar v nemščini pomeni rastline popenjavke, šlo naj bi za področje, poraslo s srobotom in bršljanom. Med vasi, ki so poimenovane po gozdnih drevesih, bi lahko prišli še Prilesje (starejši pomen besede les je gozd, hosta). Samotna kmetija pri Voščah se je včasih imenovala Na gmajni, samotna kmetija pri Kompolju pa Zabukovje.

AVTOCENTER VADJUNEC d.o.o.

Trgovina in servis

Zg. Loke 23, 1223 Blagovica

Avtocenter Vadjunec d.o.o.

Pooblaščen prodajalec in serviser vozil SUZUKI in SUBARU

Zgornje Loke 23,
1223 Blagovica

Telefon: 01 7234 158

Fax: 01 7234 008

GSM: 041 634 263

E-mail: z.vadjunec@siol.net

Internet domača stran: <http://www.avto-vadjunec.si>

Delovni čas

ponedeljek-petek

od 8h do 16h

sobota

od 8h do 12h

Če zdaj pogledamo po zemljevidu, ugotovimo, da je ostalo malo imen, ki imajo drugačen izvor. Torej res lahko rečemo: Nekoč je bila zelena dolina! Ko-

liko bo tako kljub avtocesti in drugim posegom v naravo ostala, je naša skrb in skrb naših zanamcev.

C. Urankar

SDS OO SDS Lukovica

V decembru je v prostorih sejne sobe Občine Lukovica potekala letna Konferenca OO SDS Lukovica. Predsednik OO SDS Lukovica Andrej Kržan je odprl konferenco in izvolili smo delovno predsedstvo: za predsednika Andreja Kržana, za člana predsedstva pa Franca Barliča in Danila Kastelica.

Verifikacijska komisija je sporočila, da so vsi pogoji izpolnjeni po statutu OOSDS Lukovica in po poslovniku OO SDS lahko konferenca prične z delom. Predsednik je najprej pozdravil goste, posebno pa še regijskega koordinatorskega obljublanske regije mag. Petra Verliča. V tej regiji je tudi OO SDS Lukovica.

Nadaljevali smo s poročilom predsednika OOSDS Lukovica. Predstavil nam je delo OO SDS Lukovica in poudaril, da je bilo potrebno veliko naporov in dela članov izvršilnega odbora SDS Lukovica, da smo skupaj dobro izvedli skoraj vse načrtovane projekte.

Predsednik nadzorne komisije Janez Burkeljca je poročal o delu nadzorne komisije, ki je poleg formalnih letnih opravil pregledala tudi blagajniške knjige in ugotovila, da smo poslovali dobro in večji del sredstev privarčevali za prihodnje volilno leto. To smo dosegli z lastnim kritjem stroškov.

Poročilo svetniške skupine SDS v občinskem svetu je podal Franc Barlič, ki je poudaril, da sta v občinskem svetu samo dva svetnika in je zelo težko naše

predloge uresničiti, saj smo v manjšini. Vseskozi pa sta svetnika delovala v programskih smernicah OO SDS Lukovica. Pomembno je, da smo s svojim delom dokazali, da zmoremo in znamo, zato bomo na prihajajočih volitvah dosegli boljši volilni uspeh, s tem pa tudi več svetnikov v občinskem svetu.

Blagajnik Andrej Urankar nam je predstavil prejemke in izdatke minulega leta in potrdil stanje na računu, kot ga je ugotovila nadzorna komisija.

O delu KO SDS Prevoje je poročal Danilo Kastelic. Imeli smo deset sestankov in udeležbo pri akcijah: čistilna akcija v KS Prevoje, ki se je udeležujemo že tradicionalno; pomoč krajanom pri ohranjanju Prevojskih gmajni; sodelovanje, pomoč in udeležba pri športnih prireditvah ob prazniku KS Prevoje; pripravi predlogov na osnutek dolgoročnega plana Občine Lukovica, organizirali smo dva pohoda. Na Prevojah smo pripravili kulturni večer v spomin na 125. obletnico rojstva soustvarjalca klasične socialdemokracije dr. Dragotina Lončarja, rojenega v Selu pri Lukovici; posebno pa smo se zavzemali za reševanje krajevnih problemov in jih v večji meri tudi uspešno uresnili v zadovoljstvo vseh, saj radi priskočimo na pomoč vsakemu krajanu.

Po vseh poročilih je sledila razprava in nazadnje potrditev poročil. Konferenca je sprejela predlog, da pričnemo evidentirati kandidate za občinski svet in krajevne skupnosti v občini Lukovica. Potem smo še uskladili nove predloge poslovnika OO SDS Lukovica s statutom SDS Slovenije.

Sledil je nagovor mag. Verliča, ki je ugotovil, da smo v letu 2001 opravili veliko dela, vendar nas prihodnje leto čakajo še krajevne volitve in volitve predsednika Republike Slovenije, mogoče pa še izredne parlamentarne volitve za Državni zbor Republike Slovenije.

Nazadnje je pod točko razno predstavnik za stike z javnostjo pri OO SDS Lukovica Danilo Kastelic poročal o delu in novicah poslanske skupine SDS v mesecu decembru: 4. dec. so poslanci vladnih strank v parlamentu odkrito nastopili proti slovenskemu članstvu v zvezo NATO; 5. dec. sta poslanski skupini SDS in NSI vložili poziv k sistemski pravni ureditvi privatizacije državne lastnine; 5. dec. je skupina 24 opozicijskih poslancev vložila dopolnitev interpelacije o delu in odgovornosti mag. Janeza Koparča LDS; 6. dec. je Izvršilni odbor SDS na 9. redni seji razpravljal o aktualnih političnih vprašanjih in drugih problemih, ki zadevajo SDS; 14. dec. je SDS opozorila na škodljivost pogodbe o nuklearni elektrarni med Vlado RS in Vlado Hrvaške o ureditvi vprašanja NEK, ki je po mnenju SDS škodljiva za Slovenijo; 21. dec. so poslanci Koalicije Slovenija vložili predlog za začetek postopka za spremembo ustave RS z osnutkom ustavnega zakona RS.

Konferenco smo uspešno končali in pogovor je nanesele še na aktualna vprašanja o delovanju naše občine. Pozdravili smo se s Srečno 2002, kar želimo tudi vsem bralcem.

Danilo Kastelic

UVAJANJE DEVETLETNE OSNOVNE ŠOLE NA OŠ JANKA KERSNIKA BRDO Z OBEMA PODRUŽNICAMA

Gradivo o devetletnem šolanju je dostopno na internetu na naslovu: <http://www.mss.edus.si>.

O devetletnem osnovnošolskem izobraževanju smo že veliko slišali in brali, a se nam še vedno porajajo vprašanja. Predvsem zdaj, ko je leto obveznega začetka devetletke na vseh osnovnih šolah v Sloveniji vse bližje. Na naši šoli se na uvajanje devetletnega šolanja že nekaj let pripravljamo, predvsem se izobražujemo strokovni delavci, letos pa smo pripravili še podrobnejši načrt priprav. Te zajemajo pregled predvidenega števila učencev in oddelkov od leta 2003/2004 do leta 2006/2007, ko še imamo podatke o rojstvih, poskusno organizacijo dela v devetletki, pregled kadrovskih in prostorskih potreb. S prostorskimi potrebami smo seznanili občinski svet Občine Lukovica, saj brez gradbenih del na vseh treh šolah devetletke ne bo mogoče izvajati. Za začetek bomo morali za 1. razred devetletke koristiti tudi prostore novega vrta.

Ustanovili smo projektno skupino za priprave na devetletko, v kateri so poleg delavcev šole še predstavniki staršev in predstavniki Občine. Skupina bo začela z delom v decembru. Pomemben del njenega dela bo usmerjen v informiranje staršev. V spomladanskem času predvidevamo prve sestanke s starši otrok, ki bodo prvi začeli z devetletko v letu 2003/2004. Za uvod pa predstavljamo nekaj osnovnih podatkov o devetletni osnovni šoli v tej in naslednji številki Rokovnjača.

Obvezen začetek devetletke za vse šole v Sloveniji je šolsko leto 2003/2004. V tem letu bodo v 1. razred vstopili šestletni otroci, rojeni 1997. leta. Obenem bo potekal pouk tudi v »starem« 1. razredu po osemletnem programu za tiste otroke, ki bodo že zaključili malo šolo, torej za tiste, rojene 1996. leta.

Prav tako v šolskem letu 2003/2004 učenci zaključenega 5. razreda, ki bi morali vstopiti v »stari« 6. razred, začnejo obiskovati 7. razred devetletke. To so učenci, ki letos hodijo v 4. razred. Delo v novem 7. razredu je prirejeno starostni stopnji in vsebinam za učence, ki pridejo iz 5. razreda osemletke.

Ostali učenci v šolskem letu 2003/2004 nadaljujejo osemletni program. Učenci letošnjih 5., 6., 7. in 8. razredov zaključujejo osnovno šolo v celoti po osemletnem programu. Učenci 1., 2. in 3. razredov ter mali šolarji pa bodo, ko bodo po osemletnem programu zaključili 5. razred, vstopili v novi 7. razred devetletnega programa. Celotna devetletka se bo tako izvajala v šolskem letu 2008/2009.

ZNAČILNOSTI DEVETLETNEGA IZOBRAŽEVANJA

Devetletka je razdeljena na triletnja.

1. triletnje - 1., 2., 3. razred

- Število ur pouka ne bo preseglo 22 ur na teden, 1. razred 20 ur.
- Isti učitelj naj bi spremljal učence od 1. do 3. razreda.
- V 1. razredu bosta polovico časa skupaj poučevali razredna učiteljica in vzgojiteljica.
- Metode in oblike dela bodo prilagojene starosti otrok, možno bo daljše opisno ocenjevanje.
- Učenci bodo ocenjeni opisno (posebne redovalnice, posebni nacionalni obrazci).
- Ob koncu 1. triletja se izvede prostovoljno preverjanje znanja z nacionalnimi preizkusi za slovenščino in matematiko, rezultati ne vplivajo na šolski uspeh, so le informativni.

2. triletnje - 4., 5., 6. razred:

- Število ur pouka ne bo presegalo 26 ur.
- V 4. razredu se začne pouk tujega jezika - angleščine.
- Ob razrednem učitelju bo vsako leto več predmetov poučeval tudi že predmetni učitelj (LV, GV, AN, naravoslovje, gosposinjstvo...).
- Pri vseh predmetih se med letom ocenjuje številčno in opisno (številčna ocena, ki jo z opisom razčlenimo in razložimo), ob koncu šolskega leta se vpiše le številčna ocena.
- Pri MAT, SL in AN bo delo pri pouku organizirano kot temeljni in nivojski pouk, v četrtini ur bodo učenci ločeni po skupinah glede na ravni zahtevnosti pouka, pri ostalih urah pa bodo pridobivali skupaj temeljna znanja (možen prehod med nivoji med letom).
- Ob koncu 2. triletja bo znanje pri MAT, SL, AN preverjeno z nacionalnimi preizkusi znanja - prostovoljno in brez vpliva na zaključno oceno.

3. triletnje: 7., 8., 9. razred

- Število ur pouka ne bo presegalo 30 ur na teden.
- Poučujejo samo predmetni učitelji.
- Ocenjevanje bo samo številčno.
- V četrtini ur v 7. razredu in pri vseh urah pouka v 8. in 9. razredu se pri MAT, SL in AN izvaja nivojski pouk - učenci so ločeni na tri ravni zahtevnosti (možen prehod med letom).
- Ob koncu triletja bo izvedeno znanje preverjanje znanja pri SL, MAT, AN ali drugem predmetu iz zadnjega triletja (neobvezni izbirni predmet) z nacionalni-

mi preizkusi znanja - rezultati bodo vplivali na zaključno oceno v enakem deležu kot učiteljeva ocena.

- Obvezni izbirni predmeti - učenec vsako leto izbere najmanj 3 po svojih interesih, sposobnostih in nadarjenosti, šola mora ponuditi najmanj 6 izbirnih predmetov, med temi obvezno retoriko, verstva in etiko ter drugi tuj jezik, 3 predmete z naravoslovno- tehničnega področja in 3 z družboslovno - humanističnega področja.

Razširjeni program osnovne šole vsebuje še:

- podaljšano bivanje
- jutranje varstvo
- dodatni pouk
- dopolnilni pouk
- interesne dejavnosti
- šola v naravi

Posebna skrb za šestletne prvošolčke:

- ista učiteljica prva tri leta
- pri polovici ur pouka poleg učiteljice prisotna še vzgojiteljica, timsko delo
- doseganje ciljev razdeljeno na celo prvo triletnje
- dolžina učne ure ni predpisana
- posebna prostorska ureditev - kotički, prostor za počivanje
- opisno ocenjevanje znanja
- 20 ur tedensko pouka, več časa za utrjevanje in ponavljanje v šoli, manj dela doma
- brezplačen prevoz v šolo, posebna prometna varnost
- poseben vhod v šolo in posebna garderoba
- jutranje varstvo, varstvo vozačev, podaljšano bivanje
- varstvo učencev 1 r. v času počitnic in pouka prostih dnevih na željo in potrebe staršev.

Novi učni načrti za devetletno osnovno šolo pomenijo novost v ciljni naravnosti pouka in časovni odprtosti. Cilje pouka je moč zasledovati na različne načine in z različno hitrostjo. Enake cilje učitelji avtonomno realizirajo z različnimi vsebinami. Učni načrti predvidevajo aktivne oblike učenja, različne metode poučevanja, prirejene različnim sposobnostim učencev. Učni načrti so razbremenjeni odvečne faktografije, učenci bodo pridobili več praktično uporabnega znanja in veščin, več časa je namenjenega utrjevanju in ponavljanju ter preverjanju znanja.

V naslednji številki Rokovnjača boste lahko prebrali nekaj več o ocenjevanju znanja, nacionalnih preizkusih znanja, nivojskem pouku, obveznih izbirnih predmetih.

Zdenka Pengal
učiteljica

DAN ODPRTIH VRAT V OŠ BLAGOVICA

Sredi, zdaj že lanskega decembra, so v podružnični šoli v Blagovici organizirali dan odprtih vrat. Organizatorica Marijana Erjavec, seveda v sodelovanju z ostalimi učiteljicami, je pripravila krajši kulturni program, v katerem so sodelovali predstavniki posameznih razredov skupaj z malimi šolarji.

Pevski zbor je prepeval pesmi, ubrane tudi na bližajoči se praznični čas, sledilo je prikupno izvajanje plesov plesne skupine Miki, recitacije, dramski prizori, Patricija je prav lepo igrala na prečno flavto. Branje spisov je bilo prisrčen povezovalce vsega programa.

Po končanem kulturnem programu so otroci, razdeljeni v šest skupin, delali odlitke iz stewartina, venčke iz slanega testa, barvali odlitke, zavijali darila, izdelovali adventne venčke in dekorativna drevesca ter krasili novoletno jelko in delali jaslice. Pri vsem tem so jim bile mentorice gospe iz Društva podeželskih žena Blagovica - Trojane.

Ko so otroci dokončali svoje izdelke, so skupaj z mentoricami in učiteljicami postavili izdelke na ogled. Pridnost otrok so žene iz Društva podeželskih žena nagradile s sladkim prigrizkom, ki so ga pripravile same.

Šola je letos že tretjič sodelovala z DPŽ Blagovica - Trojane. Sodelovanje je uspelo in v obojestransko zadovoljstvo.

Milena Bradač

DAN ODPRTIH VRAT NA OŠ JANKA KERSNIKA BRDO

Odločili smo se, da bi bil letošnji dan odprtih vrat drugačen kot taki dnevi v preteklih šolskih letih. Drugačen po prostoru dogajanja in po naravoslovnošportni obarvanosti. Vse dejavnosti so potekale na zunanjih površinah v neposredni okolici šole (na šolskem igrišču pred šolo in za njo, na spodnjem delu parkirišča, na prostoru ob čebelarškem domu, ob ribniku, bajerju, ob bližnjem gozdu in v njem). Okolica šole nam nudi zares bogato naravno in kulturno dediščino. Pa vendar z istim, najpomembnejšim ciljem: prikazati staršem dejavnosti in način dela na naši šoli.

Dan odprtih vrat je potekal 13. oktobra s pričetkom ob 9. uri. Udeležba na ta dan je bila kot vsako leto obvezna za vse učence in učence, vsi starši pa so bili lepo povabljeni.

Samo organizacijo, potek dela, pedagoške in druge sodelavce smo že pred tem skrbno načrtovali. Otroci so se že dober teden pred dogajanjem skupaj s starši prijavili k eni izmed petih ponujenih dejavnosti:

1. ŠTAFETNE IGRE

ORIENTACIJA 1
LIKOVNO USTVARJANJE PO ASFALTU
IZDELAVA LUTKE VELIKANKE IZ NARAVNIH MATERIALOV

Nastop plesne skupine Miki

2. MED DVEMA OGNJEMA
OPAZOVANJE DOGAJANJA V NARAVI
IGRE S PREDMETI

3. NOGOMET
ORIENTACIJA 2
PROMETNI POLIGON

4. RIBOLOV

5. POHOD Z NABIRANJEM KOSTANJA

Vsaka dejavnost je potekala na točno določenem prostoru z vnaprej določenimi vodji in sodelavci.

Na sobotno jutro smo pričakovali sonce, a žal ga je prekrila gosta megla, ki nas je spremljala vse dopoldne. A megla ni pokvarila vzdušja in nismo se ji dali zmotiti.

V uvodnem delu je otroke in starše pozdravila gosa ravnateljica. Sledil je ogled razstave nenavadnih vrtnin, poljskih pridelkov, sadežev, okrasnih pridelkov... Nenavadnih po obliki, velikosti,... Kar nekaj otrok se je odzvalo povabilu in prineslo po enega ali celo po več takih pridelkov: krompir v obliki srčka, peso velikanko, korenje v obliki hlače ali

rogovil, okrasne buče, gobe v škatli kot v naravnem okolju, bučke v obliki kljuk, makszi zeljne glave in krompir,...

Po ogledu razstave je sledil osrednji del - delo skupin. Potrebno je bilo nekaj uvodnih kratkih napotkov in delo je steklo. Otroci so pokazali veliko veselja in navdušenosti ob delu skupaj s starši. V večini so tudi starši takoj sprejeli svojo vlogo in »delovno mesto« ter skupaj z otrokom ustvarjali, tekmovali, opazovali, se igrali, izvajali naloge, ... Delo na prostem nam je nudilo svobodo in občutek, da smo udeleženi v celostno dogajanje v sosesčini.

Ob koncu smo otroke in starše povprašali o njihovih občutkih. Starši so pohvalili dejavnosti, delovno vzdušje in organizacijo, povedali, da so se imeli lepo in da se takih dejavnosti še želijo. Povratne informacije so ob takih dejavnostih še posebno dobrodošle. Upamo, da bodo starši v velikem številu tudi naslednja leta z veseljem in v nemo obiskovali take dneve in tako pokazali predvsem otrokom in tudi nam zanimanje za njihovo delo.

Tina Uštar

Delavnice

ZAPISI UČENK IN UČENCEV:

Na dan odprtih vrat smo se imeli zelo lepo. Igrali smo se različne štafetne igre.

Potem smo odšli na malico. Po malici smo se spet zbrali in odšli v gozd. Potem smo risali po asfaltu.

Jasmina Ahmetović 2.b

Ko sem bila na dnevu odprtih vrat, smo risali po asfaltu, imeli smo štafetne igre in izdelovali lutko velikanko. Bili smo v gozdu. Imela nas je učiteljica Tadeja. Pri štafetnih igrah smo bili razdeljeni v tri skupine. Z Jasmino sva se igrali pri štafetnih igrah. Tekmovali so tudi starši. Pri pohodu so bili tudi starši. Prav tako so sodelovali v treh skupinah.

Ana Cerar 2.b

Na dnevu odprtih vrat sem se počutil zelo dobro. Šli smo se igro med dvema ognjema. Tam sem srečal veliko sošolcev. Igrali smo tudi z mojo učiteljico Tino. Imel sem se zelo dobro.

Gregor Božič 2.b

Vpisal sem se v tretjo skupino. Najbolj mi je bil všeč prometni poligon, kjer smo se vozili z avtomobilčki. Pri igranju nogometa sem dobil rdeč karton. Na orientacijskem pohodu smo iskali odgovore. Vse skupaj je bilo zelo zabavno. Domov sem prišel utrujen.

Luka Poznič 3.b

V soboto, 13. oktobra, smo imeli dan odprtih vrat. Pred šolo smo se zbrali ob 9. uri. Igrali smo nogomet in izgubili s 3:0. pri nogometu sem dobil rdeč karton, za kaznen sem dobil bonbon. Peljal sem se z avtomobilom na poligonu.

Rok Jemec 3.b

Na dnevu odprtih vrat je bilo zelo dobro. Šli smo se med dvema ognjema in drugi so se šli tudi zanimive igre. Jaz sem se imela zelo lepo in moji sošolci tudi. Zraven je bilo veliko staršev in en učitelj. Tudi moj oči se je imel zelo dobro, tako kot jaz. Škoda, da takih prireditev ni še več.

Ana Stoschitzky 2.a

V petek smo dobili prijavnice za dejavnosti. Jaz sem malo razmišljala za katero dejavnost bi se odločila. Odločila sem se za prvo skupino, ker je bilo v njej največ stvari, ki so mi bile všeč. Prijavnico sem prinesla v šolo v ponedeljek.

V četrtek smo z učiteljico sestavile anketo o tem dnevu. Pričakovala sem veliko, a me je bilo strah, da na anketo nihče ne bo hotel odgovoriti. V soboto sem vstala ob osmih, ker je bil začetek dneva odprtih vrat ob devetih. Tja sem prišla pred deveto. Nato je sledil ogled razstave naj pridelkov. Ogled je bil malo predolg. Po ogledu smo se razvrstili v skupine. Jaz sem bila v prvi skupini - Oreh. Najprej sem delala lutko velikanko. Potem smo šli na orientacijo. Bila sem z očijem, bratcem in sestrico, ampak oni so bili v skupini Žiri. Spremenila bi to, da bi se dalo hoditi iz skupine v skupino. Tako bi lahko izbrala še bolj zanimive stvari in bi bila še bolj zadovoljna. Anketa je na koncu uspela. Juhuhu!

Ana Meden 4.a

Izvedela sem za dan odprtih vrat. Najprej sem mislila, da bo pač nek dolgočasen program. Dobili smo prijavnice. Odločila sem se za skupino številka dve, to pa zato, ker mi je všeč igra med dvema ognjema. Ko smo v soboto prispeli, je bila zelo gosta megla. Zbrali smo se pred šolo. Ravnateljica je pripravila kratek govor. Povedala je, da se nekaj čez deveto zberemo v skupine. Tako je tudi bilo.

Najprej smo iskali predmete. To je bila zelo dobra zamisel. Ko smo s predmeti končali, smo jih poiskali še v osmerki. Nihče ni našel vseh besed. Potem smo odšli na zborna mesto. Na vrsti je bila igra med dvema ognjema. Igrali smo tri igre: a proti b. Sodnik je prišel k nam, ker je bilo v skupini b razreda več staršev. Zmagali smo dva proti ena. Nato smo šli spet na zborna mesto. Opazovali smo dogajanje v naravi. Ničesar ne bi spremenila, le igro med dvema ognjema bi podaljšala. Bilo je super.

Maja Avbelj 4.a

Ko smo v petek dobili list, sem ga zadrževal v mapi. Pokazal sem ga šele v nedeljo zvečer. Nismo se mogli odločiti za dejavnost. Zjutraj sem prišel v šolo in je bilo treba oddati prijavnico. Hitro sem se odločil za tretjo dejavnost.

V soboto smo se zbrali pred šolo. Bil sem s Tomažem, Matjažem in Matejem iz našega razreda. Naša skupina je najprej odšla na nogomet, potem orientacijo in prometni poligon. Skupaj z nekaterimi starši smo igrali nogomet. Potem smo imeli orientacijski pohod. Morali smo poiskati štiri kontrolne točke. Seznanili smo se tudi z uporabo kompasa. Nazadnje smo se preizkusili še v poznavanju prometnih predpisov in v vožnji z avtomobilčki na prometnem poligonu.

Ta dan mi je bil zelo všeč, še najbolj mi je bil všeč prometni poligon.

Janez Lebar 4.a

Delavnice

V soboto smo imeli dan odprtih vrat. Dobili smo se pred šolo. Najprej je gospa ravnateljica vse pozdravila. Potem smo si ogledali razstavo.

Razdelili smo se v pet skupin. Jaz sem bila v tretji. Z mano je bila Ana. Najprej smo se vozili z avtomobilčki. Imeli smo prometne znake, ki smo jih morali upoštevati. Imeli smo tudi pravi semafor. Ana se je zaletela vame, ker je po nesreči pritisnila na plin. Porinila me je naprej, da sem se zaletela v Gašperja. Smejali smo se. Zabavala sem se. Igrali smo tudi nogomet. Pri nas je bil golman očka. Mene je najprej nekdo spotaknil. Bila sem zelo blatna. Igrala sem naprej. Naša druga skupina je zmagala. Rezultat je bil dva proti štiri. Zelo smo bili veseli. Kasneje je bila na vrsti orientacija. Bila so lahka vprašanja. Morali smo iskati točke. Točke so bile štiri. Zmagali smo, ker smo prvi prišli na cilj. Imela sem se zelo lepo. Vesela sem se vračala domov.

Katarina Štupar 3.a

Dan odprtih vrat je bil letos malo drugače obarvan, vendar zelo dobro, in to mi je bil všeč. Najbolj sem bila presenečena nad orientacijo. Dušan nas je razdelil po parih, tako kot je pisalo na seznamu. Vsak je dobil list in svinčnik. Na listu so bila vprašanja, na katera je vsak par odgovoril. Vprašanja so bila taka, da si moral iskati pri gozdu, ob ribniku in še kje drugje. Tudi prometni poligon ni bil slab. Nogomet mi je bil tudi všeč. Dobila sem bonbone, pa še moj oči je igral. Vidim, da sem si izbrala dobro dejavnost. Da ne pozabim; bila sem v skupini Zajci, kjer mi je bilo zelo prijetno.

Neža Cerar 3.b

Na dnevu odprtih vrat sem se imel zelo lepo. Odločil sem se za tretjo dejavnost, ker me je ta zanimala. Na tretji dejavnosti se je igral nogomet, odvijala se je orientacija in prometni poligon. Najbolj sem se veselil udeležbe na prometnem poligonu.

Matic Berlec 3.b

IZGUBA ZAPOSLOTITVE

Gospa, stara 38 let, je zaradi stečaja podjetja, v katerem je bila zaposlena 19 let, izgubila zaposlitve. V propadlo podjetje je vložila tudi svoj certifikat. Sprašuje za nasvet, kaj vse je potrebno storiti v nastali situaciji, da se posledice kar najbolj omili. Skušal ji bom odgovoriti, kaj so njene osnovne pravice in kaj je potrebno storiti, da se jih ne izgubi.

To problematiko ureja kar nekaj zakonov iz različnih pravnih področij (stečajno pravo, delovno pravo in pravo socialne varnosti). Začnimo s področjem stečajnega prava in si oglejmo *Zakon o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji*. Ta zakon ureja stečajni postopek, ki omogoča upnikom stečajnega dolžnika, da uveljavljajo svoje terjatve. Upniki morajo prijaviti svoje terjatve stečajnemu senatu v roku dveh mesecev od začetka stečajnega postopka. S prijavo terjatve v stečajno maso se pretrga zastaranje, od terjatev začnejo teči obresti. Prijava mora biti podana pisno in mora vsebovati: firmo oziroma ime in sedež oziroma stalno prebivališče ali bivališče upnika, pravno podlago in znesek terjatve, številko žiro računa ali drugega računa upnika, če ga ima. Terjatve se izplačajo po vrstnem redu, ki ga ureja zakon. Najprej se iz stečajne mase izloči znesek, potreben za izplačilo stroškov stečajnega postopka. Kot stroški stečajnega postopka se poravnajo tudi nekateri terjatve, ki izvirajo iz delovnega razmerja: plače in nadomestila plač za obdobje zadnjih treh mesecev pred začetkom stečajnega postopka; odškodnine za poškodbo pri delu, ki jo je delavec utrpel pri dolžniku, ter poklicne bolezni; nadomestila plač za čas neizrabljenega rednega letnega dopusta za tekoče koledarsko leto; neizplačane odpravnine, kot so zaposlenim pripadle po predpisih, ki urejajo delovna razmerja, vendar največ v višini, kot je določena za presežne delavce (*Zakon o delovnih razmerjih* pove, da morajo biti zaposleni najmanj 2 leti, odpravnina pa znaša najmanj polovico povprečne plače delavca v zadnjih 3 mesecih, za vsako leto dela pri delodajalcu). Če imate terjatve iz zgoraj naštetih naslovov, boste iz stečajne mase poplačani pred ostalimi upniki, če jih boste seveda pravilno uveljavljali v stečajnem postopku. Za ostale »upniške« terjatve velja, da bodo izplačane po izplačilu stroškov stečajnega postopka, in sicer, če ne bo mogoče v celoti, sorazmerno med upniki. Najslabše so možnosti glede izplačila certifikata, ki ga imate v podjetju. To je del lastniškega kapitala, ki je izplačan zadnji v sorazmerju z nominalnimi vrednostmi in številom delnic, ki jih imate.

Včasih se stečajni postopek zaradi različnih razlogov sploh ne opravi (npr.: ni dovolj premoženja niti za stroške postopka) ali pa pride do drugih težav, tako da terjatve delavcev niso poplačane. To situacijo rešuje *Zakon o jamstvenem in pre-*

živninskem skladu Republike Slovenije. Pravice ima delavec, ki mu je delovno razmerje prenehalo zaradi insolventnosti delodajalca, pri katerem je bil zaposlen neprekinjeno najmanj 3 mesece pred datumom prenehanja delovnega razmerja. Pogoj je, da je svoje pravice prijavil v rokih in na način, določen v zakonu o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (izjema je, ko stečajni postopek sploh ni bil opravljen). Gre za iste pravice kot tiste zgoraj, ki se štejejo kot stroški stečajnega postopka, tako da manjka le odškodnina za poškodbo pri delu, ki jo je delavec utrpel pri dolžniku, ter poklicne bolezni. Vendar pa je višina izplačil nekoliko omejena: neizplačane plače in nadomestila plač za plačane odsotnosti z dela največ do zneska v višini treh minimalnih plač, določenih z zakonom na dan izdaje odločbe, zmanjšanih za davke in prispevke; nadomestilo plače za čas neizrabljenega letnega dopusta, do katerega je upravičen v tekočem koledarskem letu, največ do zneska v višini ene polovice minimalne plače...; odpravnina največ do zneska v višini ene minimalne plače.... Upošteva se, koliko je bilo že izplačano iz strani delodajalca. O pravicah po tem zakonu odloča na prvi stopnji sklad. Postopek se začne na zahtevo upravičenca, ki mora biti vložena najkasneje v roku 90 dni od datuma prenehanja delovnega razmerja pri enoti Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje po sedežu delodajalca na posebnem obrazcu s priloženim sklepom o prenehanju delovnega razmerja in dokazilom, da je že v morebitnem stečajnem postopku uveljavljal svoje pravice.

Kako naprej, nam pove *Zakon o zavarovanju za primer brezposelnosti*. Z njim se zavarovancem zagotavljajo pravice za čas, ko so brez svoje krivde ali proti svoji volji brez zaposlitve, in pravice v primeru, ko postane njihovo delo nepotrebno. Zavod za zaposlovanje vam najkasneje po dveh mesecih po prijavi brezposelnosti pripravi zaposlitveni načrt. Da se lahko vključite v program aktivne politike zaposlovanja, je temeljna pravica brezposelne osebe, nas pa na tem mestu bolj zanimata pravica do denarnega nadomestila in denarna pomoč, zakon pa govori tudi o pravici do povračila prevoznih in selitvenih stroškov. Pravice po tem zakonu imajo obvezno zavarovane osebe (vsi delavci v delovnem razmerju) in prostovoljno zavarovani (samostojni podjetniki; lastniki gospodarskih družb, če niso zaposleni...).

Zavarovane lahko uveljavlja pravico do denarnega nadomestila, če: je bil pred nastankom brezposelnosti zavarovan; zanj ni ustrezne zaposlitve. Pravico pa ohrani, če: je na razpolago za zaposlitev (vsak delovni dan dosegljiv tri ure dnevno ali vključitev v aktivno politiko zaposlovanja); zanj ni na voljo ustrezne zaposlitve (isti tarifni razred po kolektivni pogodbi, v katerem je bil do

sedaj); zanj po preteku polovice časa, v katerem je upravičen do denarnega nadomestila, ni na voljo primerne zaposlitve (za eno stopnjo nižji tarifni razred...); aktivno išče zaposlitev; ni na voljo ustreznega programa aktivne politike zaposlovanja; prebiva v RS (če ne, mu pravica miruje). Ti zadnji pogoji so v zakonu še natančneje določeni. Biti morate zmožni za delo (starejši od 15 let, izpolnjevati morate splošne zdravstvene pogoje in ne izpolnujete pogojev za pokojnino).

To pravico morate uveljavljati 30 dni po prenehanju delovnega razmerja, če ne, se vam čas prejemanja skrajša. Po 60 dneh pa te pravice ne morete več uveljavljati. Obrazec za zahtevek dobite pri svojem svetovalcu zaposlitve na Uradu za delo v občini stalnega bivališča. K zahtevku morate priložiti naslednje listine: sklep o prenehanju delovnega razmerja; delovno knjižico, osebno izkaznico, zdravstveno izkaznico; potrdilo o povprečni prejeti plači, ki ste jo prejeli v zadnjih 12 mesecih pred nastankom brezposelnosti; fotokopijo hranilne knjižice ali tekočega računa; fotokopijo obvestila o davčni številki ter morebitne druge listine, navedene na obrazcu zahteve. Za prve tri mesece prejemanja znaša višina denarnega nadomestila 70%, za naslednje mesece pa 60% povprečne plače, ki ste jo prejeli... Izplačano denarno nadomestilo ne more biti nižje od 100% zajamčene plače po zakonu, zmanjšane za davke in prispevke, ki se obračunavajo od zajamčene plače in ne višje od trikratnika tako določenega najnižjega nadomestila. V času prejemanja boste pokojninsko in invalidsko ter obvezno zdravstveno zavarovani. Trajanje upravičenosti je odvisno od tega, koliko časa ste bili zavarovani. Gospa je bila zavarovana 19 let in za njo velja razred med 15 in 25 leti zavarovanja, ko je upravičena prejemati nadomestilo 9 mesecev. Pod posebnimi pogoji vam pravica lahko tudi miruje: sklenitev delovnega razmerja za določen čas, krajši od 12 mesecev; vključitev v program javnih del;... Pazite, ker se vam lahko denarno nadomestilo zniža za dobo dveh mesecev: za 50%, če odklonite primerno zaposlitev; za 30%, če odklonite primerno začasno ali občasno plačano delo, humanitarno ali drugo podobno neplačano delo. Možna so tudi zmanjšanja zaradi dodatnega dohodka in pa tudi povečanja za vsakega vzdrževanega otroka. Pravica preneha iz različnih razlogov, skušajte pa se izogibati tistih, ki so odvisni od vas (npr.: delo na črno, odklonitev ustrezne zaposlitve, ...). Če ne prijavite sprememb, ki bi lahko vplivale na to pravico, lahko Zavod zahteva celo vrnitev izplačanih sredstev.

V Domžalah je naslov Zavoda: Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje, Območna enota Ljubljana, Urad za delo

Domžale, Ljubljanska cesta 80. Dosegljivi pa so tudi na telefonski številki 724-14-15.

Do denarne pomoči ste upravičeni, če se vam je iztekla pravica do denarnega nadomestila med brezposelnostjo in se niste uspeli ponovno zaposliti ter imate stalno prebivališče v Republiki Sloveniji. Pogoji za pridobitev je, da vaši dohodki skupaj z dohodki vaših družinskih članov na osebo v zadnjih treh mesecih pred uveljavitvijo denarne pomoči, v povprečju na mesec ne presegajo 80% zajamčene plače po zakonu (to je približno 38.000 SIT). Pogoji za ohranitev so enaki kot pri denarnem nadomestilu. Zavod lahko kljub temu zavrne zahtevek, če ni ogrožena socialna varnost vas in vaše družine.

Rok za vložitev zahtevka je 30 dni po izteku pravice do denarnega nadomestila. Obrazec dobite na Zavodu, na njem so navedene tudi priloge. Višina denarne pomoči je 80% zajamčene plače po zakonu, zmanjšane za davke in prispevke, ki se obračunavajo od zajamčene plače (okoli 22.000 SIT). V času prejemanja denarne pomoči ste obvezno zdravstveno zavarovani. Izplačevanje traja največ 15 mesecev. Isto kot pri denarnem nadomestilu lahko tudi ta pravica ob izpolnitvi določenih pogojev miruje, preneha, se samo zniža višina izplačil,...

Urejena je tudi pravica do povračila stroškov, ki jih boste imeli, ko boste aktivno iskali zaposlitev. Tu gre za dve pravici: pravica do povračila prevoznih stroškov in pravica do povračila stroškov za priporočene poštne pošiljke.

Če v času, ko ste dobivali denarno nadomestilo in nato še denarno pomoč, niste dobili nove zaposlitve, vam preostane, da poskušate uveljavljati še pravice, ki vam pripadajo po Zakonu o socialnem varstvu. Ena izmed pravic, ki bi prišla v poštev, je pravica do denarne socialne pomoči. Lahko jo pridobite, če: nimate dovolj sredstev za preživetje; nimate premoženja, ki bi vam omogočilo preživetje (imate premoženje, ki je manjše od 24 minimalnih plač, kar je okoli 2.000.000 SIT, v to premoženje se ne šteje stanovanje, v katerem živite; avto, če je njegova vrednost nižja od 18 minimalnih plač, kar je okoli 1.500.000 SIT; premoženje, ki vam omogoča dohodek, s katerim se preživljate); aktivno rešujete svojo socialno problematiko; ste državljan RS in imate tu stalno prebivališče. Če ste brez sredstev za preživetje, znaša višina pomoči okrog 30.000 SIT za vas, za vsako odraslo osebo v družini še 26.000 SIT, za vsakega otroka 11.000 SIT. Če imate kakršnekoli dohodke, se ti odštevajo od denarne socialne pomoči, ki bi jo sicer

dobili. Zakon določa kaj spada med vaše dohodke (sem ne spadajo namenski dodatki kot so štipendije, otroški dodatki, ...).

Dobite jo pri Centru za socialno delo (je tudi v Domžalah). Tam dobite tudi obrazec, ki ga je potrebno izpolniti. Prejmete jo za določen čas, v katerem morate biti aktivni in iskati zaposlitev, če ne, se vam jo lahko ukine.

Če ste najemnik stanovanja, lahko pridobite poleg denarne socialne pomoči tudi dodatek za najemnino. To je še ena pravica, ki bi jo morebiti lahko uveljavljali.

To so osnovne pravice, ki vam pripadajo ob nastali situaciji. Razvrščene so po redu, kot jih lahko uveljavljate. Poleg tega, da zahtevate te pravice po pravilnem postopku in v določenih rokih, morate izpolnjevati tudi pogoje za pridobitev pravic. Pomembno je, da se v tem času poizkusite ponovno zaposliti (pretehtate tudi možnosti za morebitno samozaposlitev). Če to ne gre, je vseeno koristno, da si plačujete prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (seveda, če imate sredstva). Skoraj nujno pa je, da poskrbite vsaj za zdravstveno zavarovanje (plačujete prispevke; se zavarujete prek zakonca, ki je zavarovanec; v skrajnem primeru je možno tudi prek občine, v kateri živite).

Avtor: Aleksander Urankar

1990-2001 DESET LET DNEVA SAMOSTOJNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE

Ob 10. obletnici zmage in samostojnosti države Slovenije je potekal 22. decembra 2001 tretji svečani sestanek OZVVS Domžale - sekcija Lukovica v gostilni Furman v Lukovici. V uvodu je vse navzoče pozdravil predsednik sekcije Janez Kušar in čestital ob 10. obletnici dneva državnosti Republike Slovenije. Nato smo vsi zapeli slovensko himno in nekaj domovinskih pesmi.

V nadaljevanju je Janez Kušar podal poročilo o realizaciji posameznih aktivnosti in nalog OZVVS Domžale, v katerih smo veterani sekcije Lukovica sodelovali zelo uspešno. Dejavnosti vam bom predstavil v skrajšani obliki: januarja smo se udeležili 22. tradicionalnega zimskega pohoda Pasja Raven - Dražgoše, marca je potekal v Trzinu glavni letni zbor ZVVS, letni programski zbor OZVVS Domžale v Lukovici in prvo usposabljanje praporščakov ZVVS in ZŠC v Ljubljani, aprila smo se udeležili 153-letnice razvija prve slovenske zastave na Slivni - GEOSS, prve blagoslovitve slovenske zastave - na Vačah proslave ob 60. obletnici OF in 10. obletnici samostojnosti, junija smo šli na pohod na Nanos in na srečanje z delavci oddajnikov RTV. Julija smo v organizaciji veteranskih iger imeli košarkarski turnir v Domžalah ter izbirno strelsko tekmo-

ZVVS Domžale, sekcija Lukovica na svečanem sestanku ob 10. obletnici državnosti RS

vanje pri Škofji Loki, udeležili smo se medobčinske proslave ob 10. obletnici državnosti v Mengšu, srečanja veteranov vojne za Slovenijo v Cerkljah, proslave ob 10. obletnici trzinske bitke v Trzinu, sodelovali smo na državni proslavi ob 10. obletnici državnosti v Ljubljani in tradicionalnem pohodu na Triglav, septembra smo sodelovali na strelskem tekmovanju v Mariboru, oktobra smo imeli tradicionalni pohod po spominski poti vojne za Slovenijo Krašnja - Kolovec, proslavo ob

10. obletnici učnega centra Lokvanj v Podgori pri Zlatem Polju, udeleževali smo se komemoracij in polaganja vencev na grobove padlih v vojni za Slovenijo 1991, novembra smo šli na izlet na Štajersko in kot zadnje smo organizirali razstavo Vojna za Slovenijo 1991 v domžalski galeriji.

Sledili so predlogi, pobude in aktualna vprašanja. Na predlog, da bi bili vsi člani sekcije Lukovica bolj prepoznavni, smo si zadali nalogo, da bomo v začetku

leta 2002 nabavili enotna oblačila (lajbič z oznakami naše sekcije Lukovica in znak Lokvanja; kravata, kapa, športna srajca in hlače). Problem je v denarju; nekaj ga še ima naša sekcija, ostalo pa bomo poskusili pridobiti s prošnjami in donacijami, računamo pa, da nam bo tudi Občina Lukovica namenila več sredstev iz proračuna; kar nam bo zmanjkalo, pa bomo

prispevali sami. Janez Kušar se je vsem veteranom zahvalil za izjemne dosežke v letu 2001 in nas pozval, da še naprej dobro sodelujemo. Naj ponovim še dobro misel predsednika ZVVS Srečka Lisjaka: da se bomo morali vsi bolj zavzemati, da se bodo učenci v slovenskih šolah učili tudi o vojni za Slovenijo 1991 in o ponosu Slovenke - Slovenca ko-

derkoli po svetu. Prijeten večer smo končali ob dobri postrežbi in prijetni glasbi gostilne Furman.

1991-2001
DESET LET ZMAGOVALCI
IN SAMOSTOJNI

Danilo Kastelic

V BOŽIČNEM ČASU SEM OBISKALA NAJSTAREJŠEGA KOMPOLJČANA

V božičnem času, prazničnem trenutku, ko zastane vrvenje človekovih misli in si ljudje kar spontano zaželimo vse najboljše v novem letu ter se zavemo velikega pomena božiča, je priložnost za obiskovanja in za medsebojne pogovore. Zlasti starejši ljudje so obiskov zelo veseli in pohvalno je, da se na naše najstarejše sovaščane že vrsto let v božično-novoletnem praznovanju s posebno pozornostjo spomnijo tudi ožji člani Krajevne skupnosti Krašnja. Praznik ne bo prazen - obvez in dolžnosti, če bomo sami z dobrimi dejanji krepili izginjajoči duh praznovanja.

Da so ljudje veseli naših obiskov, sem spoznala v tem času tudi sama, ko sem se odločila, da obiščem našega najstarejšega sovaščana, po domače Rožekarjevega ata iz Kompolj. Kompolje je zares majhna vasica, še do nedavnega skoraj neopazna in neznana. V zadnjem času pa se v medijih pojavlja znana zgoz po cestninski postaji, ki bo s hrupom, s povečanimi izpušnimi plini in z neprestano utripajočimi svetlobnimi signali v negativnem pomenu prizadela življenje v tej vasi. Valvazor jo je upodobil kot tipično slovensko vasico, nad katero je stala nekdanja pomembna postojanka celjskih graščakov in mimo katere je peljala ovinkasta makadamska pot, že od nekdanje pomembne povezave med vzhodom in zahodom. Pa vendarle se je vas ohranila vse do današnjih dni. Kakšno pa bo življenje v prihodnosti v tej vasi, bo gotovo pokazal čas!

Marsikaj zanimivega iz vaškega življenja pomni tudi gospod Stanko - najstarejši Kompoljčan, ki je v oktobru 2001 dopolnil osemindeset let. V Kompolje se je priselil skupaj s svojimi starši in dvema starejšima sesticama, ko je dopolnil komaj dve leti. Oče je izhajal iz Zagorja, kjer je tudi delal v rudniku. Za težko prihranjeni denar je kupil majhno kmetijo v Kompoljah. Užival pa je ni dolgo, saj je umrl, ko je bil Stanko star tri leta. Mama je tako sama vzgajala tri otroke na majhni kmetiji in jih naučila, da je treba biti v življenju delaven in skromen ter v srcu gojiti spoštljiv odnos in ljubezen. Stankova mladost ni bila rožnata. Pri trinajstih letih je prebolel hudo bolezen - špansko gripo, ki mu je

Zakonca Terezija in Stanko Batič iz Kompolj

pustila posledice na sluhu. V šoli je bil odličen učenec in je zlasti rad bral knjige. Tudi pozneje, ko je čevljaril v domači delavnici, jih je imel tudi tam cele police ter bral in bral, če je bilo le mogoče. Ob zaključku osnovnega šolanja je za odličen uspeh prejel lepo denarno nagrado na bančno knjižico, kar je bilo v tistih časih običajno darilo za revne učence. Želja, da bi postal sodnik, se zaradi prevelike okvare sluha ni uresničila. Zato se je odločil za poklic čevljarja. Vajeništvo je opravljal pri Dragarjevih v Krašnji. Spominja se, da je bil vedno zelo natančen in poslušen. Vajeništvo v tistih časih se zelo razlikuje od učenja za poklic v današnjih dneh. Mladi bi dandanes tiste čase »komaj preživel«, tako so otroci razvajeni, smo v pogovoru z njegovo ženo Terezijo in ostalimi domačimi razmišljali vsi. V čevljarjem poklicu je spoznal tudi svojo ženo, ko je prinesla v popravilo čevlje. Poročila sta se leta 1953. Takoj po poroki sta začela graditi hišo, kar pa v tistih časih ni bilo lahko. Zlasti je bilo težko dobiti gradbeni material.

»V zadnjem času je kar opešal«, je pripovedovala njegova skrbna žena Terezija. »Spomin ga pa še ne zapušča, samo glasneje je potrebnost z njim govoriti«, je nadaljevala. Človek se kar razvedri, ko vidi tako prijateljsko vzdušje med zakoncema Terezijo in Stankom. Povrh

njunega vsakdana, ki je za Terezijo občasno tudi naporen, saj mora poskrbeti za svojega moža, pa jima dela prijetno družbo Bojan, ki sta ga vzela kar za »svojega«. Nič čudnega, osemnajst mesecev starega so prinesli v rejništvo k Rožekarjevim. Tu pa je Bojan rasel v dobri vzgoji, ki mu je kljub delni prizadetosti pomagala do osamosvojitve. Naj ne pozabim omeniti, da se je v njihovi družini zvrstilo kar deset rejencev, ki sta jim rejnika podarila starševsko ljubezen, poleg svojim trem otrokom - Janezu, Anici in Marjanu. Družina je bila hudo prizadeta ob Marjanovi smrti, saj je življenje izgubil v nesreči na domačem podu s slamoreznicco pri sedemnajstih letih.

»Veliko je bilo težkih preizkušenj v življenju«, sta povedala Terezija in Stanko. Toda volja do življenja in vera oba ohranja v dobri duševni drži. Težave sta vaje sprejemati, zato tudi bolezen njune zvestobe ne omaje. Njuno družinsko sožitje pogosto polepšajo tudi vnuki, ki stare starše radi obiskujejo. Topla srečanja z domačimi in tudi drugimi ju navdihujejo in jima dajejo novih moči. Brez kakršnegakoli preroštva je slika njunega življenja pristno sporočilo nam vsem, da obstajajo svetli žarki življenja v vasi Kompolje še v prihodnosti.

Marta Lavrič

KAM IZ ZADREG

Gledališka skupina Športnega in kulturnega društva iz Mekinj je 17. novembra gostovala v Lukovici s predstavo neznane avtorja Kam iz zadreg. Mekinjke imajo bogato gledališko tradicijo, ki pa je žal zamrla v šestdesetih letih prejšnjega stoletja. Ponovna oživitev jim je uspela pred dobrima dvema letoma. Največ zaslug za to ima njihova mentorica in režiserka Jana Svetec, ki se je tokrat predstavila tudi kot igralka. Tokrat so že drugič gostovali v Lukovici. Mladi igralci presenečajo z zavzeto igro. Izbor besedila pa je prilagojen potrebam gledalcev, saj vemo, da je smeh tisto, kar nas dviga iz sivine vsakdanjika. Odzivi gledalcev so bili komedijskim in burkaškim prizorom na odru primerni. Ob zaključku predstave sem jih nekaj povprašal za mnenje. Enotna je bila trditev, da so preživeli lep večer. Kar pa se tiče igralcev, so bila mnenja precej različna. Enim je bil najbolj po godu Lipe, drugim Fani, pa Dominik, Monika.... Skratka, vsak igralec je našel svojega navdušenca. Našel pa se je tudi gledalec iz Spodnjih Kosez, ki sicer redno

Živahnosti in smeha ni manjkalo

obiskuje gledališke predstave, ki je kazal prav slabo voljo. Na moje vprašanje, kaj je vzrok temu, mi je odgovoril: »Jezen sem, ko je tako malo gledalcev. Taka predstava, ljudje pa ne dvignejo svojih riti s kavča, da bi jo videli! Ne vem, kdo bo še prišel

nastopat v Lukovico, če bo šlo tako naprej.«

Zamislil sem se. No, mekinjske igralce bom enkrat še mogoče prepričal, da vseeno pridejo, čeravno so tokrat igrali pred komaj 38 gledalci.

V. G.

LITERARNI VEČER

Le beseda je ljudem premalo

Kulturno društvo Janko Kersnik je zopet pripravilo literarni večer, s katerim je hotelo prispevati k boljšemu poznavanju življenja in dela Janka Kersnika, našega rojaka, in lahko rečemo, tudi sooblikovalca zgodovine tega prostora.

Tokrat je režiser in raziskovalec gospod Danijel Potočan pripravil pogled na Kersnikovo pisanje skozi

opise narave in krajine. Realizem kot umetniška smer Kersnikovega pisanja dobi optimistični pridih. Vplivi narave na razpoloženja ljudi pojasnijo mnoge zaplete. Njegova zaljubljenost v prostor, v katerem je živel, se kaže v teh opisih. Čeravno je njegovo pisanje realistično, pa smo v tem večeru spoznali tudi njegov ranljivi romantični duh.

Dramska skupina je pripravila zanimiv večer spoznavanja velikega rojaka. Največje zasluge za to ima seveda gospod Potočan, ki je sceno in glasbeno opremil predstavo, pred tem pa izbral in napisal besedilo. Režijsko je oblikoval celoto, ki je zelo redkim gledalcem povedala veliko.

Kersnikovi sorodniki, županja Moravč, naš podžupan in dva svetnika so predstavljali tretjino obiskovalcev. Ob tem se ne hote postaviti vprašanje, kakšna so kulturna obzorja prebivalcev te doline. Manj kot en odstotek jih srečamo na gledaliških kulturnih prireditvah. Kakšno bo kulturno življenje v prihodnosti, če se bodo mladi zgledovali po starejših? Za koga se tedaj obnavljajo kulturni domovi? Bodo postali prostor za razna uživaška srečanja? Je delo redkih posameznikov, ki se trudijo ohranяти slovensko narodno in kulturno zavest, res brez vrednosti in obsojeno na propad? Kulinarične dobrrote, vino, pivo in žganje zagotovo niso dovolj za obstoj naroda.

V. G.

VENEC BOŽIČNIH PESMI

Božičnonovoletni vrvež se bo kmalu umaknil med spomine, ki nas bodo še kdaj pa kdaj prijazno ogreli. Da bi bili dnevi, ki so že svetlejši in daljši, dobri in mirni. Da bi uresničevali naše želje in človeško bogatili naše poti. Da bi hiteli počasi in se ustavljali ob bistvenih stvarih. Da bi se znali smejati, veseliti in družiti!

Da bi se počutili doma in da bi doživeli božjo bližino, se tudi na začetki 21. stoletja, v 3. tisočletju, zbiramo ob milini jasic, ob rojstvu Deteta, ki je obrnilo zgodovino in spremenilo svet. V najlepši in najbolj skrivnostni noči v letu, ko so zvezde blizu in se naš duh dviga onstran dojemljivega, se človeško bivanje zgosti v en sam smisel: rodila se je Ljubezen, Resnica, Pravičnost, Odpuščanje. Že 2000 let človeštvo prižiga luč miru in pripravlja jaslje svojega srca za življenje s svojimi bližnjimi. Čeprav se včasih zdi, da luč gori z vse slabšim plamenom in na mnogih mestih ugasne, vendar zagori na drugem koncu s toliko močnejšim žarom. Brez te svetlobe upanja bi bil naš planet mrzel in brez smisla. Ob božiču se zmehča še tako trdo srce, vsaka duša se zgane v slutnji večne lepote. Že pogled na novorojenčka, ki v pozdrav življenju nemočno izteza kvišku ročice, nas gane, kako nas ne bi gnilo skrivnostno rojstvo v hlevčku, ki ga je obsijala zvezda repatica, da so ji sledili celo kralji. Vsa človeška oblast pred tem Detetom postane majhna. To je oblast malih in ubogih, čistega srca in otroškega zaupanja. Ne pozna meča in ne atomskega orožja, brani se z ljubeznijo, ki edina lahko spremeni svet. Tega spoznanja ne more zanikati nobena znanost in nobena filozofija. Tudi danes, ko se nam včasih zdi, da se svet maje v tečajih in mi, ujeti v brezglavi dirki, tonemo v propad, nam božična noč kaže luč

Zapeli so tudi v Šentvidu

novega sveta in nas združuje v upanju. Pomaga nam odpirati vrata ubogemu, tujcu, otroku, in odlaga z nas plasti sebičnosti.

Mehkoba svetega rojstva je navdihnila največje umetnike sveta v likovnih in glasbenih delih in slovenska umetnost ne zaostaja za njimi. Posebno prisrčne so ljudske pesmi, ki so jih glasbeno prirejali številni skladatelji. Močno se dotaknejo srca tudi črnske duhovne pesmi, s pristno bolečino in globoko vero. Nad vsemi pa kraljuje Sveta noč-blažena noč. Da bi jo skupno doživeli tudi mi, je mešani pevski zbor Šentviški zvon tudi letos božični čas posvetil večno lepim umetninam, spletnim v božični venec.

V cerkvah domačega Šentvida, v Kresnicah, v ljubljanskih Kosezah ter v Metliki in v

Postojnski jami. Tukaj, ob živih jasticah, ob samem Detetu, je pesem donela mogočno in skrivnostno, zlila se je v en sam slavospev vesalega sporočila ob živih jasticah. Prav na vseh koncertih smo čutili veselje in zadovoljstvo poslušalcev, ki so povsod cerkev napolnili do zadnjega kotička.

Vse dobro v letu 2002, veliko svetlobe in svetlih zvezd vsakemu posebej želimo pevci Šentviškega zvona.

*»Tisoč in tisoč zvezd je nad nami,
tisoč in tisoč med nami,
da gre po svetu – rama ob rami
– svetloba z nami.«*

(T. Pavček)

MOJCA S.

DRUGI NOVOLETNI KONCERT

Gostje novoletnega koncerta ansambel Vrhovce

Godba na pihala Lukovica je pripravila svoj drugi novoletni koncert. Dvorana in balkonista imela dovolj sedežev, in kar nekaj gledalcev je koncert spremljalo stoje.

Sodelovalo je preko trideset godbenikov. Spored je bil zelo pester. Gledalce so najbolj navdušili posamezni solisti. Zlasti buren aplavz so si prislužili mladi trobentači, ki sicer še niso stalni člani godbe, vendar bodo to kmalu postali. Vezno besedilo je z veliko mero humoristi pripravljal in prebral gospod Matej Kotnik.

Gospod župan Anastazij Živko Burja je v slavnostnem nagovoru ob dnevu samostojnosti med drugim povedal: »Živimo na pragu popolnoma novih in drugačnih odnosov, ki jih določa razvojna tehnologija, interesi kapitala in svet informatike. V tem kolesju ekonomskih zakonitosti ostajamo ljudje z novimi socialnimi, gospodarskimi in političnimi problemi, tudi z mnogimi krivicami in nepravilnostmi. Mlada država ne daje garancije ne za današnji, ne za jutrišnji dan,

vendar je ta država samo naša in odvisna od delavnosti in poštenja državljanov. Za to državo nam ne sme biti vseeno, kam jo vodijo ozki strankarski interesi. Prepoznati moramo, kaj je dobro za narod in domovino... Čeprav je naša občina šibka, bomo s postopnimi koraki, prednostnimi nalogami in premišljenimi odločitvami počasi uresničevali vse. Tako bo življenje postajalo prijazno za ljudi v dolini in odmaknjenih vaseh. Če bomo znali misliti na našega človeka, naj bo kmeta, delavca, izobraženca, bomo delali prav. Če bomo vlagali v domače talente in pobude, bo naša dolina kraj napredka. Naj praznični trenutek ne bo čas drobnjakarskih kritiziranj, ampak naj se tudi naš čas združi v zanosu vseslovenskega praznovanja božiča, novega leta in dneva samostojnosti, ki nam je pred enajstimi leti postavil temelje za zgradbo demokratične države Slovenije. Naj ponosno zaplapolajo slovenske zastave z vsake hiše.«

Glasba je prekrila zanosni govor našega župana, in vendar bo marsikateri njegova beseda ostala v spominu obiskovalcev koncerta. Kot gost večera je nastopil ansambel Vrhovce. Skupni nastop z godbo je bil posebej zanimiv za gledalce. Za tem pa so naši godbeniki igrali, da je poslušalce kar dvigovalo in temu primerni so bili tudi aplavzi. Kar nekaj dodatkov je bilo potrebnih, da so gledalci dovolili glasbenikom oditi z odra.

Na poti domov in v naslednjih prazničnih dneh sem pogledoval po hišah v naši dolini. Zelo redke so bile tiste, na katerih je, ob prazniku našega naroda, kar dan samostojnosti nedvomno je, visela slovenska zastava. V vsej občini jih ni viselo niti toliko, kolikor je bilo obiskovalcev novoletnega koncerta godbe Lukovica.

V. G.

MATJAŽ IN TOMAŽ ZOPET NAVDUŠILA

Tomaž in Matjaž se lepo ujameta

Zadnja kulturna prireditev pred novim letom je bil koncert baritonista Matjaža Robavsca, ki ga je na citrah spremljal Tomaž Plahutnik. Tokrat se je v Lukovici predstavil že drugič. Obakrat pa nam ga je v goste pripeljala gospa Šlibar.

Koncertni program je vseboval domoljubne in stare božične pesmi. Bogastvo glasu in lahkotnost izvedbe, podprte z bogatim zvokom citer, so navdušile poslušalce. Spremnna beseda je bila uglašena na praznovanje samostojnosti, zavedanje narodnega bogastva v kulturi in v izziv narodnega ponosa. Nekatere skladbe so bile odpete lirsko in druge zopet precej dramatično, kar je koncertu dajalo posebno draž. Na žalost obiskovalcev nikakor nismo uspeli prepričati za kakšen dodatek več. Vsekakor sem prepričan, da bo na naslednjem koncertu obeh umetnikov še več gledalcev, saj navzočim navdušenja ni manjkalo.

Gospa Šlibar in njen soprog pa sta poskrbela, da smo lahko nazdravili s kozarcem dobrega vina umetnikoma, praznikom in prihajajočemu letu.

V.G.

GOD SV. ŠTEFANA IN DAN SAMOSTOJNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE

Cerkev sv. Vida v današnjem Šentvidu pri Lukovici se omenja že pred 1304. letom. Kasneje jo omenja Valvasor v Slavi vojvodine Kranjske 1689. leta kot bogato gotsko cerkev, v kateri slavijo prvega cerkvenega mučenika sv. Štefana. V letu 1749 pa je dal dobski župnik Bačnik zgraditi novo cerkev, ki so jo kasneje še enkrat dozidali. Med letom so se tu ustavljali vozniki - furmani, ki so vozili med Dunajem in Trstom in se priporočali sv. Štefanu za varno vožnjo in zdravje konj. Na god sv. Štefana pa so se zbrali furmani in kmetje s svojo živino pri maši in blagoslovitvi konj. Med furmani in kmeti je krožila vraža, če ne bo blagoslovljena živina, bo naslednje leto z živino šlo kaj narobe. Tako se je ta običaj ohranil vse do današnjih dni.

Od leta 1996 naprej pa ta običaj in tradicijo nadaljuje Konjerejsko društvo Lukovica s krajan KS Prevoje. Slavnostne maše v cerkvi sv. Vida se je kljub dežju udeležilo preko 150 vernikov. K blagoslovitvi pa so lastniki pripeljali 49 konj. Največ jih je prihalo na konjih, ostali pa so bili vpreženi v zapravljičke in športne dirkalne vozičke. Mašo in blagoslov konj sta lepo opravila duhovnika Andrej Svete in Janez Kvaternik. Na stojnici ob parkirišču pa je bilo moč dobiti tudi čaj, medeno žganje, kar je pogrelo premočene gledalce.

Konjerejsko društvo združuje rejce in ljubitelje konj in je ob ustanovitvi štelo 60 članov. Odkar je njihov predsednik Matej Kotnik, pa se je članstvo povečalo za sto odstotkov. Člani društva prihajajo iz občin Domžale, Lukovica, Moravče in Trzina. Sodelujejo na več prireditvah med letom, najpomembnejša pa je na sv. Štefana dan, saj je svetnik zavetnik njihovih ljubljencev.

V zimskem času, ko imajo po večini malo več časa, obiskujejo predavanja o temah, ki jih najbolj zanimajo. Te teme so na primer: konjske bolezni in njihovo zdravljenje, o športnem jahanju, o veterinarskih pogojih in pogojih na tržišču, promet, uvoz in cena konj, zaščita domačih rejcev ter vzreja slovenskih hladnokrvnih konj. Društvo prejme od Občine Lukovica tudi sredstva za društveno delovanje, nekaj pa tudi od Občine Domžale, za kar se jim društvo zahvaljuje, mi je v naglici zaupal predsednik Matej Kotnik.

Domačini pozdravljamo takšne prireditve, saj v našo sredino prinašajo malo več vedrine v prednovoletnem vzdušju. Že samo srečanje pa prinaša nova prijateljstva in morda tudi kakšno kupčijo. Bojazen, da bi tradicija propadla, je odveč. Pridite prihodnje leto na Štefanov dan v Šentvid pri Lukovici in se prepričajte; ne bo vam žal. Konjerejem se je mudilo na golaž h godovniku Štefanu Kvedru-Črnu iz Sp. Košez. Predsednik konjerejskega društva Ma-

tej Kotnik bralcem ob tej priliki želi zdravja in sreče v novem letu 2002.

Danilo Kastelic

Konji gredo v sprevodu na blagoslov pred oder z župniki

Jahači na svojih konjih pred blagoslovom

PRAZNOVANJE ZA OBČINSKO MEJO

Komorni zbor LIMBAR je že šestič pripravil božični koncert v cerkvi sv. Andreja v Moravški dolini, ki je poleg božičnih praznikov opozoril tudi na praznovanje dneva samostojnosti. Izredno slabo vreme je zagotovo zadržalo marsikaterega udeleženca doma. Vendar sem bil presenečen, da se je kljub nemočemu vremenu zbralo kar sto šestdeset gledalcev.

Zborovodkinja Elizabeta Kunavar je tokrat izbrala izjemno zahtevne pesmi, ki pa njenim pevkam in pevcem niso delale težav. Vezni tekst Ide Kušar je ustvarjal vzdušje, ki so ga išturalisti Tomaž Pirnat, Jakob Ivan in Jerica Pavli, skupaj s pevci ujeli v celoto, ki nas je navdušila. Zase lahko trdim, da sem nekatere pesmi slišal prvič. Nekje sredi koncerta je spregovorila gospa Ljudmila Novak, županja Moravč. Spomnila nas je, da poleg božiča praznujemo tudi dan samostojnosti. Stoletja trpljenja in zatiranja našega naroda so bila končno poplačana. Svojo samostojnost pa le premalo cenimo. Premalo cenimo svoj jezik in svojo kulturo. Slovenci veljamo za delaven narod. Tudi delavnost je premalo cenjena. Nekdaj opevana slovenska poštenost je močno načeta. Politikom in voditeljem ne zaupa-

Komorni zbor Limbar pri sv. Andreju

mo več, ker prevečkrat doživljamo, kako se okoriščajo z našim denarjem in svoj položaj izrabljajo v nečedne namene. Spomnila nas je, da smo dolžni učiti svoje otroke ljubezni do domovine, slovenske besede in pesmi. Truditi se moramo, da bomo ohranjali lepote naše dežele in kulturno dediščino, ki določa našo identiteto. Kar nekaj dodatnih pesmi smo si s

ploskanjem izborili na koncu. Koncert, ki mu je bil govor županje dobro dopolnilo, je izzvenel. Po zasneženih poteh smo poskušali priti do pluzene glavne ceste. Ni šlo ravno lahko, vendar smo s potrpežljivostjo, ki nam je bila podarjena na koncertu, uspeli brez večjih zapletov varno odpeljati na svoje domove.

V. G.

MEŠANI PEVSKI ZBOR DRUŠTVA UPOKOJENCEV

Petnajst let je že minilo, kar so se začeli zbirati moravški upokojenci, ki so želeli s svojim petjem popestriti družabno življenje v bližnji in daljni okolici. Ustanovili so pevski zbor, ki ga že vsa leta vodi Alojzij Štefan. Veliko pevcev je že sodelovalo pri zboru. Sedaj jih poje nekaj več kot dvajset. Sodelujejo na mnogih prireditvah in

pevskih srečanjih. Redno sodelujejo s pevskega zboroma iz Zaloga pri Ljubljani in iz Litije. Mnogi pevci, ki sedaj pojejo pri zboru društva upokojencev, so prej peli pri drugih zborih. Jesen svojega življenja pa so se odločili popestriti v tem zboru, ki je ob petnajsti obletnici svojega obstoja pripravil tudi zelo dobro obiskan koncert.

Konec novembra je bilo, ko so prijatelji zboru napolnili dvorano kulturnega doma v Moravčah. Domači zbor je razgrel gledalce. Kot gostje pa so se predstavili člani mešanega pevskega zboru iz Zaloga. Slavnostni koncert pa je polepšal še trio Stare. Gospoda Pavel Pevec in Karel Leskovec sta kar sedemnajstim članom zboru podelila Galusove značke. Predsednica zboru gospa Anica Korošec pa je iz rok koordinatorke območnega združenja društev upokojencev, gospe Betke Potočnik, prejela zlato plaketo Zveze društev upokojencev Slovenije. Podelitvam je zopet sledilo petje. Na oder pa so prvič stopili tudi išturalisti Jože Vidregar, Gašper Kokalj in Klemen Mehle. Tudi njihova glasba je bila obiskovalcem po godu. Nova skupina sicer še nima imena, vendar so gledalci verjeli, da jih bodo prepoznali, ne glede na ime, ki si ga bodo izbrali.

Petnajst let je že lepa doba. Zbor za prehojeno pot vsekakor zasluži čestitke. Gotovo jim bo v letu, ki ga začinjamo, uspelo pripraviti več zanimivih koncertov. Želimo jim, da jim zdravje služi in glasovi zvene.

Po zapisu Jožeta Novaka

V. G.

Slavnostni koncert

PRIZNANJE MEDNARODNEGA OLIMPIJSKEGA KOMITEJA

V decembru so v Kranju podeljevali priznanja Mednarodnega olimpijskega komiteja. To visoko priznanje športnikom in športnim delavcem pridobijo zelo redki. Zanj so potrebni res vrhunski športni rezultati, ki so dosegljivi le z velikimi napori in odrekanjem.

Seveda je še veliko težja pot do takega priznanja športnemu delavcu. Njegovi prispevki k razvoju športa morajo biti res izjemni in nenadomestljivi v organizaciji, za katero deluje. Prostovoljno delo, ki ga opravlja, se ne šteje le v tisočih urah, ampak v deset tisočih. Njegovo delo mora voditi v svet športa mlajše in starejše ljudi. V svojo sredino mora vnašati zdrave

življenjske navade. Humani duh mora vplivati na njegovo delo. Človeka, ki bi izpolnjeval vse to, in morda še presegal zahtevana merila, ni lahko najti. Vendar je Občina Lukovica ime takega kandidata poslala našemu Olimpijskemu komiteju, ki je s svoje strani podatke dopolnil in ugotovil, da gospod MARJAN ŠTRUKELJ, predsednik ŠD Krašnja, presega zahtevane pogoje in vsekakor zasluži priznanje, za katero je predlagan.

Tisti decembrski dan v Kranju je naš Marjan prejel priznanje s podpisom Juana Antonija Samarana. Iskreno mu čestitamo. Ponosni smo nanj.

V. G.

PODELILI POSEBNE PLAKETE

Prejemniki posebnih plaket zagotavljajo še večjo aktivnost v društvu

»Lahko se pohvalimo in lahko smo ponosni«, je ob koncu preteklega leta dejal predsednik Športnega društva Zlato Polje g. Marko Vrankar, ko je tekla beseda o športni aktivnosti in delu društva.

Prav zato je UO na svoji zadnji seji v lanskem letu sprejel sklep, da se podelijo posebna priznanja kar petim članom. Ob tej priložnosti sta bila navzoča tudi predstavnika Občine Lukovica g. Živko Burja in g. Tomaž Cerar. V svojem kratkem nagovoru sta izrazila zadovoljstvo o dejavnosti in delu društva ter poudarila, da je prav, da društvo mlade usmerja na pot zdravega življenja. Zagotovila sta pomoč tudi v prihodnje.

Ob koncu se je predsednik društva zahvalil vsem navzočim, vsem krajanom, Občini Lukovica ter drugim za pomoč. Sledila je podelitev posebnih plaket, ki so jih prejeli: Janez Hribar, Igor Stražar, Viktor Pogačar, Milan Močnik in Marko Vrankar. Vsem iskreno čestitamo!

T. Habjanič

Župan g. Živko Burja med člani ŠD Zlato Polje

ŠPORTNO DRUŠTVO RCU

Množica športnih aktivnosti, ki se odvijajo več ali manj neorganizirano, je spodbudila Bernarda Urbanja, ki ga poznamo kot lastnika Rekreativnega centra Urbanja, k ustanovitvi športnega društva RCU.

RCU v Lukovici je glede na prostorske in objektivne zmožljivosti, seveda poleg gostinske ponudbe, poznan predvsem po vrsti športnih aktivnosti, (tenis, IN LINE hokej, kotalkanje, mali nogomet in še kaj), ki se odvijajo tako na tekmovalni kot na rekreativni osnovi. Vse te dejavnosti so do sedaj potekale več ali manj neorganizirano. S tem mislimo predvsem na nastope na tekmovalni ravni. Največjo pobudo za ustanovitev ŠD so dali igralci hokeja, z namenom, da se več različnih ekip na območju Lukovice in Prevoj združi v športnem društvu oziroma klubu, pod okriljem športnega društva. Tako se lahko izoblikuje ekipa najboljših tekmovalcev, ki zastopa ŠD in nastopa na tekmovanjih, ki jih organizira športna zveza in za kar je potrebno članstvo v športnem društvu. Enako velja za posameznike v katerikoli športni disciplini. Nadalje je z ustanovitvijo športnega društva omogočeno izoblikovanje starostnih kategorij ter vzpostavitev trenerske ekipe in strokovnega vodstva, kar je posebej pomembno za vzgojo mladih športnikov.

V športno društvo, ki je bilo ustanovljeno septembra lani s sedežem v RCU v Lukovici, se lahko vključijo vsi, ki želijo rekreativno ali tekmovalno sodelovati v katerih koli športnih panogah. Športno društvo bo po svojih močeh poskušalo pomagati pri udeležbi na tekmovanjih.

V mesecu januarju bo za ŠD RCU Mike Urbanja prvič nastopil na državnem zimskem prvenstvu v tenisu za mlade do 14 let, ki bo v dvorani Golovec v Celju. Če se spomnimo iz prejšnjih števil Rokovnjača, je v zelo uspešnem lanskem letu Mike v kategoriji do 12 let osvojil prvo mesto, letos pa mora po pravilih Teniške zveze Slovenije prestopiti v višjo kategorijo.

26. januarja pa bo v Renčah pri Novi Gorici potekal zaključni turnir v hokeju na rolerjih. Nastopali bosta ekipa članov, ki bodo z dobro igro poskušali osvojiti prvo mesto, in ekipa mlajših hokejistov do 14 let, ki bodo pod trenerskim in strokovnim vodstvom Bojana Zajca in Maria Trohe poskušali obdržati prvo mesto, ki ga trenutno zasedajo.

Iztok O.

EGIPT – VELIKO VEČ KOT SAMO DEŽELA FARAONOV

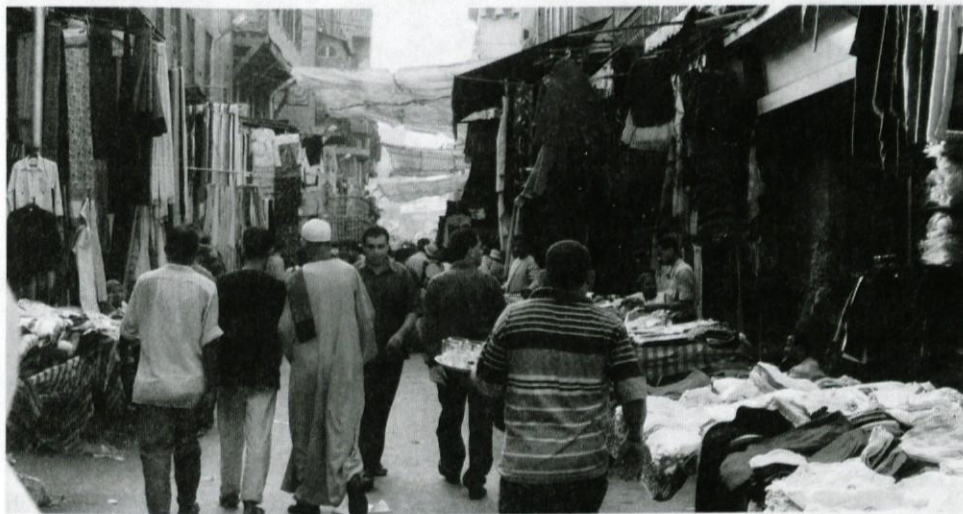
Odpotovati v vročo arabsko deželo na tanko 14 dni po terorističnih napadih v ZDA in v času odštevanja dni (proti koncu potovanja pa le še ur) do tako imenovanih povračilnih ukrepov ZDA, se je mnogim zdelo ne le nespametno, temveč kar malo tvegano. Na koncu se je izkazalo, da je bila najbolj tvegana pravzaprav vožnja z našim lokalnim voznikom avtobusa.

Naš izlet se je začel na letališču v Budimpešti, kamor smo zaradi povečanih varnostnih ukrepov morali kar dve uri in pol pred poletom v Egipt. Madžari so v tistem času varnostne ukrepe izvajali še preveč dosledno in v prvo vrsto smo se morali postaviti že pred letališko zgradbo. Po večurnem čakanju in ustvarjanju zalog žganih pijač v duty freeju, brez katerih v deželo faraonov vstopijo le redki, saj ne samo da odpirajo marsikatera vrata, temveč predvsem pomagajo pri težavah s prebavo, ki znajo doleteti še tako previdne turiste, smo le vzleteli proti Kairu. Ob opazovanju stevardov je ženski del skupine ugotavljal, da so se poteze faraonov prenesle tudi na njihove potomce.

V glavno – sedemnajst milijonsko mesto, smo prileteli zvečer in se že takoj srečali s pregovorno egiptovsko ležernostjo. Uradnike, ki naj bi nam pregledali potne liste, je vrsta kakih štiridesetih Slovencev tako presenetila, da so rabili nekaj deset minut, da so sploh začeli z delom in nas ob tem vseskozi prosili, da se postavimo v katero izmed drugih vrst. Takoj smo spoznali tudi pomen bakšiša – napitnine (včasih tudi podkupnine), ki jo pričakujejo domačini za vsako malo storitev ali "uslugo", ki ti jo napravijo. Tako so se seveda nosači skoraj prerivali med našo prtljago in prezdrzni - vedoč, da je za večino to prvo srečanje z njihovo deželo, zahtevali še več drobiža, kot smo jim ga sprva namenili. Kasneje smo seveda postopoma spoznavali, da smo na tak način v Egiptu pustili za več mesečnih plač njegovih prebivalcev bakšiša. Na parkirišču nas je pričakala še tretja posebnost Egipta, če ga spoznaš skozi oči turista - turistična policija. Vseskozi so nas namreč spremljali v belo oblečeni možje, s črnimi pasovi in brzostrelkami, ki so imeli na oblačilih napis Tourist Police. Koliko moč šteje ta enota policije, sicer nismo ugotovili, glede na njihovo prisotnost pred vsakim hotelom, na vsakem bazarju in turistični znamenitosti, železniški postaji, parku, bi lahko sklepali, da je njihova številka zagotovo večkratnik števila pripradnikov enot "klasične" policije.

Po novici, da nas zaradi Mubarakovega prihoda iz Francije, kjer se je srečal s francoskim predsednikom, verjetno čakata dve uri posedanja v avtobusu na parkirišču, smo se le odpeljali proti mestu, ki nikoli ne zaspi, in kjer se vrvež, hupanje avtomobilov, barantanje na bazarjih nikoli ne poležejo. Za prvi dvig pulza je poskrbel šofer našega sicer modernega avtobusa - na eni izmed kairskih obvoznic, ki se vzpenja drugo nad drugo, in je - potem, ko je zgrešil naš izvoz, začel na naše začudenje in preplah povsem sproščeno voziti par sto metrov vzvratno. Prava pustolovščina je bilo tudi vijuganje po ozki ulici do našega hotela, ko smo večkrat dobili občutek, da

bo skozi kako izmed stekel ali skozi streho v avtobus pokukala tudi kaka veja z dreves. Naslednjega jutra se je naš prvi lokalni vodič najprej pohvalil, da so Kairčani najboljši šoferji na svetu - glede na prve vtise smo se z njim celo strinjali. Na kairskih ulicah velja samo eno pravilo: močnejši in predvsem glasnejši zmaga. Semaforjev skoraj ni - v dveh dneh in pol smo v celem mestu videli kvečjemu tri ali štiri, prav tako ne poznajo tudi smernikov, njihova edina signalizacija so avtomobilske hupe in z njimi se čez štiri in šestpasovnice skozi mesto prebijajo stari črni taksiji, ki se jim odštevajo zadnje ure (na vsakih petsto metrov obstane vsaj eden), kombiji, v katere se stlači za naše razmere trikratno število potnikov, avtobusi, vespe, konji, oslovske vprege in močje, ki za sabo vlečejo vozičke, s katerimi hitijo na tržnico. Ko se na križišču srečata dva preveč trmasta voznika, lahko promet obstane tudi za pol ure - popustil namreč ne bo nihče. Luči nimajo prižganih niti ponoči (baje tako varčujejo z gorivom) - srečo imaš, če ti kako od teh vozil, ko ti pripelje nasproti, ponoči z lučmi vsaj pomežikne.

Bazar se umiri le ponoči, a šele okoli tretje, četrte ure zjutraj - ob sedmih je že spet vse na svojem mestu

Vsak obisk Egipta se bodisi začne ali pa konča pri piramidah. Tri najbolj znane piramide - Keopsova, Kefrenova in Mikerinova, ki ležijo v Gizi, so od glavnega mesta oddaljene le slabe pol ure. Nastale so za čase 4. dinastije, okoli 2500 pred našim štetjem. Pri piramidah se spet srečamo z egiptovski "trgovci", ki skušajo izsiliti čimveč bakšiša in se s kamelami postavljajo pred fotografske objektivne naivnih turistov, ki jim po končanem poziranju postavijo visoko ceno. Sledil je ogled sfinge, 8 metrov dolgega in 4 metre širokega levjega bitja s človeškim obrazom iz orientalskega alabastra, ki še danes straži piramide v Gizi. Posebno doživetje je tudi Narodni muzej v Kairu, kjer imajo shranjen tudi Tut-Ank-Amonov zaklad s slavno zlato posmrtno masko in ostale najdbe iz faraonskih časov - z mumijskimi vred, posebej dragocena pa je tudi rozeta - kamen, s pomočjo katerega so arheologi spoznali in razvozlati hieroglifsko pisavo. Če bi si v muzeju želeli ogledati vse eksponate, bi za njegov ogled porabili več mesecev.

Popoldne smo se odpravili na slavnega bazar Khan El Khalil - tržnico, ki te s svojim vrvežem poskrka vase in kjer se med malimi trgovnicami lahko v hipu izgubiš in tako padež v milost in nemilost prebrisanim trgovcem. Barantanje je seveda obvezno in kaj lahko se zgodi, da te bo trgovec iz trgovine pospremil kar slabe volje, če boš prehitro pristal na ponujeno ceno, na drugi strani pa se bo s tabo skoraj spoprijateljil, čeprav si mu prej močno zbil ceno. Arabci namreč pravijo, da nimaš odnosa do denarja, če nočeš barantati oziroma si pripravljen plačati previsoko ceno in ti nekateri še vedno zamerijo - takih je seveda vse manj. Prve cene so lahko tudi do večdesetkrat višje od tržne, kar smo ugotavljali, ko smo na avtobusu primerjali cene kupljenega blaga.

Na jug Egipta je turistom največkrat dovoljeno potovati le z vlakom - v vaseh, skozi katere poteka cesta, naj bi namreč prebivali tudi pripadniki teroristične skupine Hamas. Seveda pa je bila tudi nočna vožnja z vlakom pustolovščina zase - tega, da je imel vlak ob prihodu v Asuan naslednjega dne nekajurno zamudo, seveda ni potrebno posebej poudarjati.

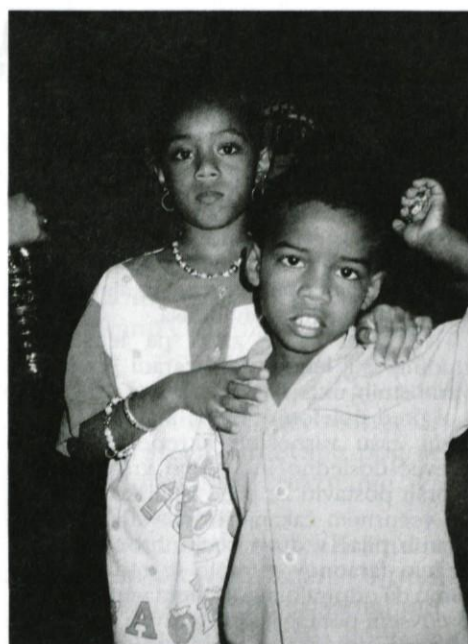

137 metrov visoka Keopsova piramida - sestavlja jo kar 2,3 milj. kvadrov, težki po 2 toni in pol

Asuan je najbolj južno egiptovsko mesto in je izhodišče za izlet do Fil in Abu Simbla – enega najmogočnejših svetišč iz časa slavnega Ramzesa II. Oba slavna spomenika lahko še danes občudujemo po zaslugi Unesca. Ko so namreč v šestdesetih in sedemdesetih pri Asuanu gradili slavni Naserjev jez, da bi Egipt lahko oskrbovali z elektriko, je namreč te spomenike, ki so stali na Nilovih otokih, začela vse bolj zalivati voda. File, svetišče Izide in njenega sina Hora, nad katerim so bili Rimljani tako očarani, da so se njihovi cesarji dali na stenah svetišča upodobiti v slavnih faraonskih oblačilih, so preselili na bližnji otok. Skalni svetišči v Abu Simblu pa so prav tako razrezali na kose in ju prestavili na 65 metrov višjo ravnino in zavarovali z nasutima gričema. Avtobusi lahko južno od Kaira potujejo le v policijskih konvojih, ki se ponavadi dvakrat na dan odpeljejo iz mesta. Do Abu Simbla, ki leži 300 kilometrov južneje od Asuana, že čisto blizu meje s Sudanom, smo

današnji Luksor so gradili svetišča bogov in palače faraonov, na zahodnem pa njihove grobnice ter faraonska svetišča, v katerih so častili moč in nesmrtnost faraonov. V družbi resničnega strokovnjaka, našega tretjega lokalnega vodiča, ki nam je znal prebirati tudi hierogliffe in ki se je pohvalil s svojim sodelovanjem pri raziskavah, s katerimi skušajo odkriti povezave Egipta z Majevsko kulturo v Latinski Ameriki, smo se tako sprehodili skozi alejo sfing, ki je iz središča mesta vodila do Amonovega svetišča v Karnaku.

Na Zahodnem bregu – v Dolini kraljev in Dolini kraljic se je termometer najbolj povzpел – na žgočem soncu med samimi kamni je bilo verjetno okoli petinštirideset stopinj. Vroča in poostrena pa je bila tudi policijska kontrola na vseh v obeh dolini. V Dolini kraljic pred terasnim templjem kraljice Hatšepsut se je namreč zgodil zadnji večji atentat na turiste, ko je leta 1998 pod streli teroristov umrlo več nemških tu-

Mala Nubijca

velikanski morski ježi, neverjetno rastlinje in na tone prečudovitih školjk. Da pa bi v Hurgadi ostali kaj dlje, si po potapljanju ni želel skoraj nihče – ko enkrat izkoristiš možnost potapljanja, ti ne preostane nič drugega, kot da preostale dni poležavaš ob bazenih hotela ali na bližnji plaži in pretiravaš s hrano v jedilnici. Mi smo se tako vsi opečeni od potapljanja popoldne ponovno v konvoju odpeljali iz Hurgade v Kairo.

Brusilca alabatra

se tako odpravili že ob pol peti zjutraj. Vožnja do svetišča je vožnja skozi puščavo, kjer ob cesti, s katere morajo večkrat po viharjih pluziti pesek, ni ničesar, razen nekaj policijskih postaj in kakih dveh zdravstvenih domov ter seveda nešteto stolpov, s katerih policisti preverjajo, če so v konvoju še vsa vozila, ki so se vanj vključila na začetku poti.

V Asuanu je obvezna tudi vožnja s feluko – rečno jadnico preko Nila na drugi breg, kjer smo si lahko ogledali tudi utrip nubijske vasi. Tja nas je popeljal naš drugi lokalni vodnik Nubi, ki smo si ga bolj kot po poznavanju zgodovine in tem, da nas je priganjal z zabavnim "Gremo, dame in gospodje!" zapomnili po tem, da se je zelo rad pohvalil s svojo priljubljenostjo med turistikami. Nubijci so etnična manjšina v Egiptu, ki so živeli predvsem na danes poplavljenem območju južno od Asuana, danes pa so razseljeni v njegovi okolici.

Iz Asuana smo se spet vračali na sever – najprej po ogledu templja boga Sobeka v Kom Ombu in templja Horosa v Edfuju, v Luksor. V okolici današnjega Luksorja so se razprostirale Tebe – prestolnica Srednjega in Novega kraljestva. Na vzhodnem bregu –

ristov. V letih 97, 98 je skupaj v dveh hujših napadih umrlo kar 67 tujcev, zaradi česar je Egipt v naslednjih letih doživel hud izpad dohodka – spomladi 1999 ga je Newsweek označil kar z drugo najvišjo stopnjo tveganja, takoj za vojnimi območji.

V Luksorju smo se srečali tudi z vodno pipo, ki je postala del prtljage skoraj vseh popotnikov v naši skupini, saj smo bili navdušeni nad aromami tobaka, ki so ga ponujali v čajnicah. Po ogledih Teb in pretiravanju z bananami, ki smo se jih najedli na Bananjem otoku, nas je čakala še Hurgada – letovišče ob Rdečem morju, kamor se predvsem nemškogovoreči turisti odpravljajo na all-inclusive počitnice v hotelskih kompleksih, za katere je značilno, da je imel opremljevalec veliko denarja, a malo okusa.

Na srečo Hurgada ponuja še nekaj drugega – z ladjicami se namreč lahko opraviš na potapljanje oziroma snorkljanje med najlepšimi koralnimi grebeni. Za povprečno 25 dolarjev lahko tako doživiš najlepšo morsko pustolovščino med svetovno znanimi koralnimi grebeni. Poleg raznobarnih koral te pod najlepšo morsko modrino pričakajo tudi ribe vseh velikosti, ki se ponašajo z najbolj živopisnimi vzorci,

Nubijska vas – kolo za črpanje vode

Tokrat smo se resnično počutili kot predsednik države – bili smo namreč edini v konvoju, ki ga je spremljalo kakih dvajset policistov v ogromnih črnih terenih. Vmes nas je prestregla novica, da so ameriške letalonosilke že začele pluti proti svojim bazam, iz katerih naj bi vzletala letala proti Afganistanu. Po svoje smo bili zato kar malo zadovoljni, da naslednji dan odletimo proti domu – čeprav smo nazaj pravzaprav trepetali bolj kot pri poletu v Kairo in čeprav se nam je zdelo, da je bilo našega potepanja kar prehitro konec.

Vrtec dobiva streho

Kaže, da so graditelji vrtca tudi delničarji...

Pričelo se je obnavljati kulturni dom v Šentvidu. »Radiatorji že grejejo.«

Čebelarji kljub mrazu gradijo

Zopet igrajo inline v RCU

KRIZANKA HOROSKOP	II	3. ZNAMENJE OD 22. 5. DO 21. 6.	KRAJ PRI RADOMLJAH	SLOVENSKI IGRALEC VALIČ	ŽILA DOVODNICA	AKADEMSKI KLUB	ASTROLOŠKA ZNAMENJA ♈♊♉♋♌♍♎♏♐♑♒♓	ITALIJANSKI POLITIK (GIULIANO)	SVILOPREJKIN ZAPREDEK	UGO TOGNAZZI	ZORA, SVIT	IME IGRALKE GARDNER	ZNAČILEN PREDSTAVNIK VRSTE	HOMERJEV EP	⚡⚡
	REKA SKOZI MARIBOR						ČETRTI SKLON, TOŽILNIK								
	PIKAPOLONICA, BOŽJI						STROI ZA PREVIJANJE PREJE								
							OBOROŽEN TAT								
♈	1. ZNAMENJE					♎				DUNAJSKI NOGOMETNI KLUB					
	ČEBELJI SAMEC							NEDA ARNERIČ							
NEKDANJA UMETNOSTNA DRSIALKA ANDREE						PESNIK ŽUPANČIČ					♍	KROŽNO CESTNO KRIZIŠČE	ALFI NIPič		
						KRAJ PRI KOČEVJU						JEZIK ČRNCEV BANTU			
RADÓ ČASL			POVRŠINSKA MERA	♋	STENSKA OBLOGA	ORESTOVA SESTRA					OD 24. 10. DO 22. 11.	CESTNI KLUK			
GLINASTA PIŠČAL															
USLUŽBENEČ, KI PREVERJA OBRAČUNE								PREBIVALCI NA JUGOZAHODU SLOVENIJE	UČENEC OSNOVNE ŠOLE						
									MOJZEŠOV BRAT						
									MOZOLJAVOST						
									ZACETEK AZBUKE						
♊	OD 23. 11. DO 21. 12.	2. ZNAMENJE OD 21. 4. DO 21. 5.					NACIJA						MESTO V NEMČIJI, ZAHODNO OD ERFURTA	♊	6. ZNAMENJE OD 24. 8. DO 23. 9.
	MESTO SEVER, OD BENETK	ITA...				KLJUČ ZA KODIRANJE									
TELOVADNI ELEMENT, STRIZENJE						OD 22. 12. DO 20. 1.								♊	DRAMA IVA BREŠANA
						TOKOVNI POSREDNIK									
GLAVNI STEVNIK				SPREMILJE- VALEC BOGA EROSA					NIKOLAJ PETROV			VZVIŠENA LIRSKA PESEM			
									GR. BOGINJA NESREČE			KAZALNI ZAIAMEK			
EVROPSKI VELETOK				PRSI, NEDRIJA						ŠVICARSKI SLIKAR (JOHANES)					
ADAMOVA DRUŽICA				ITALIJANSKI SPOLNIK			ALBERTO TOMBA			JEHOVA					
				PREDLOG						DEL SRAJČE					
LITU			DROG PRI KMEČEM VOZU				ITAL. IGRALEC (FRANCO)					MELODIJA, NAPEV (IT.)			
			NIELSEN				SL. ŽENSKA REVIIJA					SLONOV ČEKAN			
MUSLIMANSKO ŽENSKO IME						JANEZ JANŠA			VDOVA J. LENNONA (YOKO)				KALCU		
						KONEC POLOTOKA (MNOŽINA)			MERMOLJA				BIBLIJSKI OČAK		
OKRAJŠAVA ZA KOTNO FUNKCIJO				OBLIKA IMENA EDVARD	RACMAN						ORIENTALSKO BARVILO ZA LAŠE				↑ PRIZORIŠČE ← ČETRTI RIMSKI KRALJ
					HRVATSKA										
♋	7. ZNAMENJE OD 24. SEPT. DO 23. OKT.	♋												PREDLOG	AVTORICA CILKA URANKAR
	MESTO V ITALIJI BLIZU IZLIVA REKE PAD							ELDA VILER				OD 23. 7. DO 23. 8.			♋

KRVODAJALSKA AKCIJA V OBČINI LUKOVICA

BO V PONEDELJEK, 4. 2. 2002,

VABLJENI!

Informacije na tel.: 01/729 23 33

ZAPOSLEMO DELAVKO ZA POMOČ V KUHINJI IN ZA ČIŠČENJE PROSTOROV

Za določen čas, približno 18 mesecev – nadomeščanje delavke na porodniškem dopustu.

Informacije po tel.: 01/72 34 103 ali osebno.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, atija, starega ata, brata in strica

ALOJZA STUPICA

mizarskega mojstra iz Šentvida pri Lukovici

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, cvetje in darove za cerkev.

Posebna hvala g. župniku Andreju Svetetu in g. Pavlu Piberniku za lepo opravljeni obred. Lepa hvala vsem gasilcem, praproščakom, pevcem in g. Martinu Andrejka za besede ob slovesu.

Zahvala tudi gdč. Irmi Markovšek in zdravstvenemu osebju za skrb in nego med njegovo boleznijo.

Vsi domači

Ali je občina Lukovica pozabila, da je podpisala, da bo kurnice podrla na lastne stroške, ali to ne drži?

Lepšega nam letošnja zima ne more prinesiti; sankanje, smučanje, drsanje in še kaj!

Za trgovino Spina še vedno krasi Šentvid stara katrca

NOVO LETO V GRADIŠČU

V Gradišču smo novo leto pričakali ob kresu z lepim ognjem.

Začelo se je nekako takole: »Letos bomo pa ženske pripravile kres, ste bili fantje lani preveč utrujeni.«

Držale so besedo in stopile skupaj, zapregle traktor in se odpravile po vasi. Nekje butaro, drugje poleno, za vsako po eno, so se smejale. Do večera je bila prikolica zvrhana polna. Naslednji dan so polena začele zlagati skupaj in v smeju je bilo slišati: »Takole pokonci ga zmoremo samo me postaviti.« Fantje pa so izza vogalov skrivaj gledali in si mislili svoje!! Nekaj minut pred polnočjo smo se začeli zbirati okoli ognja, segali smo si v roke in si zaželeli vse naj, naj v letu, ki je pred nami.

TD Gradišče

Tokrat so kres pripravile ženske

TRADICIONALNI ŠAHOVSKI TURNIR V GRADIŠČU

TD Gradišče je tudi letos, prvo soboto v letu, organiziralo novoletni šahovski turnir, v društveni brunarici.

Pomerilo se je dvanajst šahistov in po približno štirih urah so bili znani rezultati.

Prva tri mesta so zasedli:

1. mesto: Bojan Marinšek
2. mesto: Zoran Nikolič
3. mesto: Alojz Cijan

Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili vsem sodelujočim, še posebno pa g. Viktorju Jemcu, ki nam je z računalniško podporo pomagal pri organizaciji turnirja.

TD Gradišče

Poslovil se je Miklavž

Odhaja Božiček

V gore je odšel Dedek Mraz

V nekatere domove so prišli koledniki

Pri vstopu v našo občino pa nas še vedno pozdravi tale prizor